

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По₂ бр.28/2010**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 13. априла 2010. године

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,
-оптужени Бранко Грујић и Бранко Поповић, који су доведени из
Окружног затвора у Београду,
-браниоци, адвокати Миломир Шалић и Мирослав Перковић,
-пуномоћници оштећених Наташа Кандић и Славица Јовановић,
те
-да су са издржавања казне приведени сведоци Славковић Драган
и Кораћ Иван.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не рекосте нам јуче, колега, када сте поправили ауто?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте мислили да треба о томе да обавестите суд?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нисам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни сутра, ни прекосутра, две недеље?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Телефон ми није радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две недеље Вам не ради телефон?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Онда сам чуо да сте ме одмах казнили, за пет година, триста дана колико судимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да суд одмах не експедује решење, знате и то, па се јавите сутра, прекосутра па кажете.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви знате да ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш зато ме и чуди да нисте дошли сутра и да кажете, молим Вас, ја бих опозвала, али Вас нема две недеље, то нећу да коментаришем и да тај поступак ценимо. Добар дан.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Добар дан.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у својству сведока испита Кораћ Иван.

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА СВЕДОК КОРАЋ ИВАН

Са личним подацима као на записнику из истраге од 12.09.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се нешто изменило у Вашим личним подацима?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, сем што нисам на старој адреси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Нишу сте, добро, са Славковићем, је ли тако?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Са личним подацима као у списима, упозорен на дужност казивања истине и последице давања лажног исказа, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми Вас нећемо заклињати, јер то не чинимо према одредбама Законика о кривичном поступку, с обзиром да сте Ви предложени овде да Вас саслушамо као сведока, будући да је пресуда правноснажна којом сте Ви осуђени, да се поступак и даље води против оптужених Грујића и Поповића и да је у међувремену подигнута и нова оптужница против њих двојице и ја ћу Вас сада позвати да нам Ви, седите, да ли имате столицу, седите и спустите мало тај микрофон, значи не базирајући се на Вашу одбрану, већ да нам се изјасните уопште о Вашем ангажману, Вашем боравку у Зворнику, војном ангажману, значи период када је то било и да ли је Вам нешто познато о следећим догађајима - значи, овом првом оптужницом, прецизираном од стране Тужилаштва, ставља се на терет, прво, оптуженима Грујићу и Поповићу злочин према цивилима, Муслиманима из села Дивич, а наиме, ставља им се на терет да су по претходном договору принудно раздвојили и незаконито узели за таоце цивиле, мушкарце Муслимане, тако што су усмено наредили припадницима ТО да задрже на аутобуској станици у Дивичу 27. маја 1992. године, војноспособне мушкарце, њих 174 лица који су након тога пребачени у објекат «Нови извор» где су били два, три дана, а потом у Дом културе Челопек где су боравили месец дана, где је убијено око 40 људи и значи овим првим делом оптужнице ставља им се на терет да су нечовечно

поступали, тиме што су их држали у нехуманим условима, те да су након тога, почетком јула, ови људи пребачени у затвор Суда за прекршаје у граду, где су држани до 15. јула, а онда одведени у логор, ови преживели, њих 83 од укупно 174 првобитно одведених, у сабирни логор у Батковиће.

Затим им се ставља на терет обојици радња принудног премештања цивила из села Козлук и Скочић, њих 1822, 26. јуна 1992. године. Затим се посебно оптуженом Поповић Бранку, алиас Марку Павловићу, ставља на терет злочин према затвореним цивилима на пољопривредном добру Економија у периоду од 05. до 12. маја, ставља му се на терет да је наређивао да припадници ТО лишавају слободе Муслимане, да их ту противзаконито затварају у просторију, која је раније служила за клање стоке, ту се помињу имена разних оштећених, нечовечно поступање, затим испитивање цивила на Економији, све до 12. маја, када су 22 цивила пребачена у фабрику «Циглана» на принудни рад, а што је све имало за последицу да су два цивила на Економији страдала, једно лице родом из Јање и Даутовић Несиб, који је смртно ту страдао.

Затим, још један злочин се ставља на терет, једна радња овог кривичног дела се ставља на терет оптуженом Поповићу - злочин према деветорици непознатих Муслимана и према Буљубашић Абдулаху, званом «Бубица» на Црном Врху у другој половини маја или почетком јуна према оптужници, а наиме, одвођење из затвора, нелегално основаног затвора Суда за прекршаје, заједно са припадником територијалне одбране званом «Робија» са пољопривредног добра Економија три лица, међу којима је био и овај «Бубица», а потом извођење још девет неидентификованих лица, након чега су, према оптужници, свих десет лица одведени према Црном Врху, где су и лишени живота.

Затим се оптуженом Поповићу ставља на терет да у периоду од 28. маја па све до почетка јула, није предузео мере заштите узетих талаца Муслимана Дивичана у Дому културе Челопек и да није предузео никакве мере у спречавању разних радњи, злостављања, мучења и телесног повређивања, сакаћења и убијања ових затворених цивила.

Затим један злочин према оштећеној Стојкић Споменки, мештанки села Челопек која је била затворена, према наводима оптужнице у згради Суда за прекршаје, коју је, опет према наводима оптужнице, без суда и суђења осудио оптужени Бранко Поповић и лишио је права на правично и непристрасно суђење.

И ова друга оптужница која је подигнута 2008. године, у октобру, којом се ставља на терет такође једна од радњи извршења кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Наиме, стављају им се на терет радње у периоду од 01. до 08. јуна 1992. године и то претходно узимање за таоце око 700 војноспособних Муслимана прикуљених прво у Клиси а затим на Бијелом Потоку и потом развојених од жена и деце које су депортоване ка Мемифима и ка тој муслиманској територији, а затим

смештање тих 700 војноспособних Муслимана у просторије Техничког школског центра, од којих имамо информације да су само два преживела, један је у међувремену умро или погинуо, а један, двојица су, заправо три преживела, двојица су саслушана и на главном претресу у овом суду, значи ставља им се на терет да су узели за таоце, затим да нису предузели никакве мере да спрече лишавање живота свих ових лица, од којих се према наводима оптужнице, велики број прво угушио услед нечовечних услова у том ТШЦ у Каракају, Техничком школском центру, а након пет дана пребачени возилима, аутобусима «Дринатранса» у Дом културе у Пилици, око њих 400, одакле су одведени од стране, према наводима оптужнице, припадника територијалне одбране у Герину кланицу и сви убијени, од којих је велики број нађен, што у примарним, што у секундарним гробницама на територији општине Зворник.

Ви сте у истрази дали неки, ја бих рекла «кроки» исказ, па бих Вас сада позвала да овде пред већем испричате како сте Ви, зашто сте дошли у Зворник, шта сте тамо радили, ко Вам је био командант, у којој сте били јединици, значи, шта Вам је познато, ако Вам је нешто познато од ових дешавања и да ли познајете оптужене и да ли евентуално знате неку њихову улогу у тим догађајима и уопште у Зворнику у периоду, значи април, мај, јуни и можда почетак јула.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Оптужене сам упознао боље сада, јер ја сам оптужене знао ко су раније, нисам имао никаквих других контаката са њима, сем то да сам знао ко су, ништа више, каква је њихова улога у свему томе, ја не знам, да ли су, да ли су они уопште то што сте Ви прочитали, да ли су они наређивали или не, то ја не знам. Знам да је Бранко Поповић био једно време командант територијалне одбране, у ком периоду, не знам, само знам да јесте био, исто да је Бранко Грујић био председник општине или председник Извршног одбора или тако нешто, углавном председник је био у општини Зворник. То је колико ја знам. А што се њиховог деловања тиче, ја о томе не знам ништа, да ли су они наређивали и коме су они наређивали, не знам. Мени је командир јединице био Стојан Пиварски, сва наређења сам примао од њега, тако да од кога је он добио наређење, ја то већ не могу да кажем, јер је ту имало доста неких команданата разних формација, што војних, што цивилних, тако да заиста не знам, значи не могу да кажем, Пиварски је добијао наређења од тог и тог, можда јесте, можда није, значи заиста не знам. Ја на тим састанцима где су се та наређења давала, нисам био, тако да не могу да кажем од кога је он директно добијао наређења, вероватно је Пиварски можда, сигурно је Пиварски био у команди територијалне одбране. Е сада, да ли је он добијао наређења од Бранка Поповића или не, не знам, значи ја лично не знам тако да не могу да тврдим да јесте или да није.

А у Зворник сам дошао као добровољац почетком априла, командир јединице је био Стојан Пиварски, јединица за специјалне задатке на том терену, извиђачко-диверзантске задатке. Били смо стационирани у касарни у Зворнику, тј. у Каракају. То је била фабрика пре рата, «Стандард». Ко је одвајао, ја сам до 16. маја био ту, па сам почетком јуна, овај јула, јуна, почетком јуна сам се вратио, пошто сам био у Краљеву, почетком јуна сам се вратио, тако да, ко је одвајао те људе на аутобуској станици, ја не знам, само сам касније овде на претресу, на суђењу које је било раније, сазнао да је то територијална одбрана, али да је ту и полиција вршила ту, да је назовем, ту тријажу ко иде, ко не иде, тако да не знам како је територијална одбрана, полиција их је спровела, полиција их је и чувала. Каква је улога ту територијалне одбране, не знам.

Шта се дешавало са људима у Дивичу, опет ту не могу да Вам причам ништа, зато што лично не знам.

Људи који су били на Економији, знам да су пребачени на Циглану, јер сам долазио на Циглану неколико пута, тако да сам те људе виђао тамо на Циглани. Шта се са њима дешавало на Економији, то не знам. Да је убијен човек на Циглани, то сам сазнао касније, ко је убио тог човека, опет нисам био присутан ту, тако да не могу да тврдим ко је убио тог човека и да ли је убијен ту или не.

А дешавања у Техничкој школи, ја и не знам где је Техничка школа, чини ми се, и у истрази сам рекао, чини ми се да, нисам опет сто-посто сигуран, да је била прича да је била нека побуна, да су напали стражу и да је стража некога убила, али сада, да ли је то истина или не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У школи?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био у школи?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па то су били затворени неки одређени број људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то причао?

Сведок ИВАН КОРАЋ: То сада не бих могао да Вам кажем ко ми је то причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Можда у том неком периоду када сам био тамо или можда и касније, значи не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли Ви некада на неке од ових локација, Економија, Дом културе Челопек, Циглана?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Био сам у Циглани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово друго нисте никада?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, био сам у Циглани неколико пута, једно два, три пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је ту затваран?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ту су били затворени Муслимани одређени, неких двадесетак, двадесет, између двадесет и тридесет њих је било ту, на Циглани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то неки војници били?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У то, ја када сам их видео, нису били у униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, знате да су пребачени са Економије?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када и зашто?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам, не знам ни ко их је пребацио, ни зашто су пребачени, не знам. Ја нисам одлучивао о томе, тако да нисам знао гомилу ствари шта се тамо дешава, нисам знао, а и није ме баш много ни интересовало шта се дешава са њима, јер имали су одређене службе, одређени људи који то раде. Чим је неко негде затворен или је негде пребачен или је негде упућен или је одређена јединица пребачена, неко је донео такву одлуку и та одлука се само спроводи. Ко је донео одлуку, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био на тој Економији, какви су то затвореници, јесте чули нешто?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, велики је проблем у томе што сада, сазнања до којих сам дошао касније и оно што сам знао раније, све се то измешало и сада не могу да одвојим шта сам уствари знао тада, шта сам сазнао касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте рекли, знам, да. Има ли још нешто чега се сећате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па не знам, не могу сада да одвојим, најбоље да ми Ви поставите питање, а ја ако знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По одредбама новог Законика о кривичном поступку, питања прво поставља странка која је предложила сведока. Вас је предложио тужилац. Поступајући тужилац није присутан, већ је ту други тужилац који није упознат са предметом. Да ли су стран ке сагласне да обрнемо ред испитивања, па да прво веће испита? Одбрана? Хвала.

Да ли се сећате, када сте стигли Ви у Зворник, када почетком априла?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Између 10. и 15. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је тада био војни командант ту, која је ту била војска актуелна, да ли се сећате? Какве су ту биле све снаге војне?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Тада када смо дошли, дошли смо у току ноћи, дошли смо аутобусом и испред неких барака смо дошли. Пиварски је ушао тамо у команду, да ли је била ту команда или не, задржао се пола сата и вратио се у аутобус и одмах смо пребачени у ту фабрику. У тој фабрици смо били до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Каракају?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, у Каракају, до 16. маја. Е сада, ту је долазила гомила официра разних, од потпоручника до пуковника, тако да заиста не знам ни ко ни шта. Било је много официра који су се ту мували, е сада, ко је какву ту улогу имао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то војска била ту на терену када Ви долазите?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Углавном то су униформе Југословенске народне армије. Сада, која је војска, па вероватно ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви били претходно на хрватском ратишту?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У Славонији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је интересовало, који је војни командант ту где долазите на ново ратиште?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не претерано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вас одредио да будете код, да ли сте тада упознали овог Стојана Пиварског?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Њега сам упознао пар дана пре тога, у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га знали од раније?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао он прсте све на руци?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Није, није имао један прст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој руци?

Сведок ИВАН КОРАЋ: На десној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте упознали још неког таквог без прстију ту на ратишту, да има такву неку малфиормацију?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не сећам се да сам видео још неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је распоредио код Пиварског?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Вуковић Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војвода Челе?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте њега упознали?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Исто у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вам је рекао да ћете бити?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, ми смо дошли тамо, то је био скуп овде у Удружењу Срба из Босне и Херцеговине, позив је гласио да добровољци дођу ту да се пријаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то на Теразијама?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, Теразије 5, на осмом спрату је то било. И ту смо дошли, ту смо сачекали док су се покупили, док се покупио одређени број људи, који су, да ли сви ти људи дошли тако или су били позвани да дођу ту, не знам, углавном чекало се да дође још и Пиварски и када је он дошао, онда смо требали да, први план је чини ми се био да се иде за

Сарајево и онда је измењено то, нешто на брзину измењено и отишли смо за Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И креће и Пиварски?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када Вам је Челе овај рекао да ћете Ви бити код Пиварског у јединици?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Одмах, чим је овај дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у Београду?

Сведок ИВАН КОРАЋ: То је командир јединице, он је надлежан, њега слушати и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сте се наоружали, да ли сте добили униформу?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Дobili смо униформу и оружје. Ја сам лично добио аутоматску пушку и аутоматски пиштољ «шкорпион».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Београду?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И униформу?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Како мислите какву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирну или?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Маскирну униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и сада крећете, кажете требало је да идете у Сарајево па не, него крећете у Зворник. Да ли је дошао са вама још неко, да ли познајете Савић Горана?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Јанковић Дарка званог «Пуфта»?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, мислим, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Савића сам слабо познавао, мислим, знао сам ко је, али Јанковића сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко од њих двојице са Вама?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, обојица су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошли са Вама у Зворник?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли и они припали јединици овој Вашој?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко Вам сада каже какав је карактер те јединице, кажете за специјална дејства, извиђачка?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Пиварски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика је та била формација? Да ли је то био вод, оделење, чета, шта је било?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Мало јаче оделење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одељење мало јаче?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, у почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то двадесетак људи или колико?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Тринаест, четрнаест људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко Вам сада каже, ићи ћете у Каракај, ко Вас тамо спроводи, како то иде?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па долази Пиварски и каже, идемо, уђите у аутобус, уђемо у аутобус и идемо на одредиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је познавао Зворник, Каракај, ко је знао где ћете ићи, где ћете се сместити, бити?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Вероватно он, не знам. Он доноси све одлуке, тако да не знам са ким се он, он дође и каже, идемо ту и ту и ми тамо идемо. Сада, ко је њему наредио да се иде тамо, ја то не знам

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били блиски са Пиварским?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је требало да се окумите?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте причали са њим, ко њему командује? Да ли је сам он ту на зворничком ратишту, сам одлучује где ће да иде у борбе, шта ће да ради?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Он иде, он добија наређења, он иде у команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команду чега и где?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Команду гарнизона, да га тако назовем, пошто, имала је команда у Каракају, у касарни и имала је команда у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команда чега је у касарни, а команда чега је у граду?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командант у граду, а ко је у касарни?

Сведок ИВАН КОРАЋ: И на једном и на другом месту се налазило много официра и откуд ја знам ко ту командује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је главни ту у граду?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам, госпођо, стварно, чудно звучи то све ово, али ја заиста не знам, вероватно ни они сами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже оптужени Поповић да је он седео у команди штаба ТО у граду, у центру и да је он био командант штаба ТО до 01. јуна. Да ли је Вама нешто тако познато?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Могуће, он јесте био командант територијалне одбране, али заиста не знам ни у ком периоду, само знам да јесте био Марко Павловић је био командант територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могуће да је то та команда у граду или има још нека трећа сада?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У тој команди, у тој команди има гомила официра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, о којој говорите?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Где год да одете, јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у граду и тамо?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, ја рецимо, Пиварски када оде у команду, ја пођем са њим, ја или неко већ ко пође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где иде, у град или?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Некада идемо у град, некада идемо у «Стандард».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, прво да се вратимо на периоде. Ви кажете долазите средином априла и ту сте до 16. маја?

Сведок ИВАН КОРАЋ: До 16. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли о том периоду сада причате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајмо да причамо после, оно о следећем периоду.

Сведок ИВАН КОРАЋ: После тога, после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви идете, где сте ишли после када сте се вратили из Краљева?

Сведок ИВАН КОРАЋ: После тога команда је у Каракају, значи после тога је команда у Каракају, онда је формирана ова Војска Републике Српске, пуковник или потпуковник је био командант и он је у Каракају, у тој фабрици и код њега се иде за задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви ишли некада лично код некога?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, код њега не, ја јесам долазио у команду и останем ту у команди, а на састанке нисам ишао, тако да ја не знам ни ко је унутра, ни колико њих има унутра. Пиварски оде на састанак, после састанка се враћамо на Дрињачу или тамо где нас упуте, да ли се иде за потребе јединице, да ли се узима оружје, муниција, храна, шта већ, шта је све већ потребно и иде се на одређену локацију где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и када дођете у ту команду у Каракају у јуну месецу са Пиварским из Дрињаче, какве то задатке после извршавате? Кажете, нисте присутни када се задаци издају.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Зависи од тога где нас упуте, углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то говорите о борбеним задацима?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, видите, то нама није толико тема овде. Да ли сте некада после изласка из тих просторија, ишли у задатак да идете у неки затвор?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Некога да испитујете?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам је познато да је Пиварски после тих боравака у том Каракају ишао негде у неки затвор?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је уопште познато да је Пиварски ишао у неки затвор, Дом културе, Економија, било их је пуно, то није спорно, Суд за прекршаје, «Нови извор»?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Могуће је да је ишао, али ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви то не знате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте после тих задатака Ви некада са Пиварским ишли или имали сазнање да је он ишао у вези преговора за исељавање неких муслиманских села?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам, за то не знам, нисам уопште чуо.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да ли сте Ви уопште чули да је неко муслиманско село исељено?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Једино где смо ми ишли по наређењу, то је било четири, пет села, сада заиста не могу да се, једно од тих села је било и Дивич, где су Муслимани долазили да предају оружје. Ми смо ишли у обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада смо отворили нову тему али пошто Ви пратите мој ток мисли, то знам, онда ћемо да пређемо на ту предају оружја. Хајде реците ми, шта о томе знате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ништа само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо доста сведочења везано за предају оружја. Ко је узимао оружје од Муслимана и како је то текло? Да ли је то било добровољно, принудно, ко је одлучивао о томе?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја не знам какав је договор долазио, ми добијемо наређење да камион, два војника и једног заставника који су ишли и правили записник о томе, да их обезбеђујемо, они пођу, дођу у село, испред џамије се углавном то радило, Муслимани цивили дођу, предају оружје и ту се направи записник, има то и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они донесу и ви?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Има то и то, име то и то, преда оружје, није битно да ли је на дозволу или није на дозволу, преда оружје, упише се његово име, број оружја који је предао, број муниције коју је предао заједно са оружјем, он потпише и иде кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви одете тамо? Да ли сте ишли некада и са Пиварским?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, једном или два пута је Пиварски ишао са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте те задатке добијали?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У команди. Ми смо стационирани у то време, у то време ми смо у самој команди, на другом спрату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, говорили сте малопре, има две команде, говоримо о периоду од 16. маја, па о којој сада причамо?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Предаја оружја је била до 16. маја, то је пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у коју команду идете?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ту смо, ми се налазимо у тој згради где је команда.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, говорили сте да има две команде, па Вас питам, да ли идете и у граду или само у Каракају?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам, Пиварски дође и каже само, постројавање испред доле, ми изађемо испред доле, наоружани и пратимо возило и тог заставника и та два војника. Да ли су војници или не, то ја већ не знам, да ли су војници или су само у тој, да ли им је то сврха као да су војници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које сте још тако село разоружавали да кажемо?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Неколико села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дивич и још неко?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Још неколико села, сад заиста не могу да се сетим које. Изнад Козлука неко село, исто је било, и они су исто предавали неко оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви сво време на том ратишту уз те прекиде имали аутоматску пушку и онај аутоматски пиштољ или сте нешто задужили од оружја и муниције и ту?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, имао сам пушку сам задужио овде, а тамо касније сам по потреби носио митраљез М-84.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Цеца» је ли?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Тако га зову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо сте задужили?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, нисам ја дужио, то стоји ту и онда се у односу за потребе задатка се узима одређено оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А муницију?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Муницију смо добијали из магацина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у «Стандарду»?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Све смо тамо добијали, муницију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, одлазите у Краљево и колико боравите сада ван Зворника?

Сведок ИВАН КОРАЋ: До почетка јуна, почетак јуна рецимо од 03., 04., 05. јун, сам се вратио, 06., сад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте се вратили?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Зато што ме Пиварски позвао да се вратим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је рекао, зашто?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па зато што је стари састав јединице се вратио за Србију, а формиран је нови састав са људима који су са тог, са тог терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они локални?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви се враћате, испричајте нам тај период боравка, до када сте ту?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па ту сам у самом Зворнику сам био тај дан, можда сутрашњи дан и онда се .

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, кад сам дошао и прелазим у Дрињачу, пошто је цела та формација премештена у Дрињачу јер сам град више није био у опасности нити је линија раздвајања била близу толико граду, него се фронт тај померио и углавном су сад борбе вођене на том потезу тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало према Дрињачи горе?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Изнад Дрињаче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је доле узводно је ли тако?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уз Дрину?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, према Бијељини, не према Братунцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Супротно Бијељини да.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, према Братунцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај, тад кад долазите почетком јуна, шта, где идете? Шта радите пре него што одлазите у Дрињачу? Неку сте епизоду помињали да сте ишли нешто у Краљево?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па не, био сам у Краљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Славковићем?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Официр један, пилот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Хусо Паравлић, он је ухваћен, заробљен, ухваћен већ не знам, у покушају да пређе на муслиманску страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то знате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Зато што смо причали о томе, јер смо га ја и Славковић одвезли за Краљево и то је била прича јер су позвали мене и Славковића да дођемо ту и онда је било ту приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је позвао?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам, стварно не знам, не знам ко ме позвао, углавном, отишли смо у команду те територијалне одбране у град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад? Значи то је тај период 3,4. јуни, 5?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Тад, у том неком периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одлазите у град?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је ту командант?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да се јавимо тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту тад био командант?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Тад мислим да је био, мислим да је био Марко и да нам је он или је био Секанић, Марко или Секанић. Један од њих двојице је био ту и рекао је да је ухваћен пилот који је на служби у Краљеву, да треба да се, да је из Београда стигло наређење да се хитно пребаци, да се спроведе за Краљево. И онда смо тог човека спровели у касарну «Лађевци».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте ми мало о том боравку и тај сведок је сведочио у септембру 2007. године, и причао нам је мало шире како он ту

долази, како му се тај човек представља и тако даље, о том Вашем боравку у штабу. Не можете да се сетите ко Вас ту зове?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Стварно не знам, стварно не знам, неко од тих ко је могао да дође, је рекао да идемо да се јавимо тамо, отишли смо, седели смо у тим просторијама тамо, чекали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тамо, кога сте затекли? Како је то изгледало?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја кад сам дошао, тамо је већ био Славковић. Чини ми се да је он већ био ту и било је још неке војске, мислим, ту је увек нека гужва, зависи, откуд знам ја ко је ту. Е сад, да ли је, да ли је, дал се ту појављивао и Пиварски и Нишки, не знам. Јер ту, ту је веома је тешко сетити се, ту је стално хаос, као на аутобуској станици, стално неко долази, одлази, неки иду тамо, неки иду овамо, тако да не, стварно не знам, не могу да, да прецизно одговорим кога сам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било исто као и пре кад сте отишли 04. маја као тог дана кад сте дошли по пилота?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па не знам, како дал је било исто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу те гужве, хаоса.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ту је нон-стоп гужва, ту је стално гужва, ту стално нека војска, полиција, цивили, стално, сви долазе и увек гужва и више не знате ни ко кога ту тражи и ко је за шта у ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту код команданта?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Мислим, колико Ви ту боравите је ли тај човек јесте ли сазнали колико је он већ ту био па га Ви водите?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, он је стајао, он је седео ту са нама у истој просторији сигурно сат времена. Нисмо ни знали о коме се ради, човек у цивили, седи ту, и онда је дал је Славковић ушао унутра или је неко изнео коверат са документима, и каже овај човек треба да се спроведе за Краљево. Сели у ауто, одвезли га за Краљево, привели га команданту летачке ескадриле и вратили се назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте овај, знали коме да га предате? Је ли био неки контакт са Краљево? Нешто имамо неке чињенице садржане у списима да је ту био неки разговор са неким командантом ТО Краљево, Лађевци, тако нешто, да ли се сећате тих неких детаља?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја то не знам. Нисам ја ту, око тога не знам ништа, само знам да је речено да човек треба да буде спроведен тамо и да буде предат одређеном, одређеном официру, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли помињао тај човек да је ту било неке грешке, да су ти погрешно јавили из Краљева, да он није припадник?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ма причао је он после свашта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је причао?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па свашта, сад не могу да се сетим шта је причао, јер причали смо о свему и свачему успут овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам рекао да је он ту био лишен слободе?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, да, јесте да је ухапшен, а док је он ваљда, била нека прича да је он покушао да пребегне на муслиманску страну, тако да је разних тих прича било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже, ухапсио га овај Марко Павловић и он га препознао овде одмах у судници, јесте ли Ви били?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па дал га је Марко Павловић ухапсио или не, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, он прича. Он то прича. А и господин Поповић се сећа тог догађаја да је тај човек доведен у штаб ТО, добро, он сад то мало другачије представља, овај, ту има неку другу верзију, а овај сведок има другу, и он каже да је он позвао неке момке добровољце, који су помињали Калесију и неке борбе и каже претпоставља да им је овај Павловић био командант јер их је он звао и на његов позив ушли су у канцеларију и преузели њега. Сећате се тако нечег?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, не, човек је седео, не, човек је седео у истој просторији где смо ми седели, ја нисам ни знао да тог човека у ствари треба да, сигурно између пола сата и сат смо седели у истој просторији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајући тај папир?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, и онда је неко изашао, дал је, сад заиста, дал је неко, звао да се уђе унутра за папир, ил је неко изашао и дао коверат са одређеним документима, то је било запечаћено, да се преда заједно са њим и толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте вас двојица били одевени Ви и Славковић?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У униформи? Је ли имао неко беле опасаче?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Славковић је носио бели опасач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што?

Сведок ИВАН КОРАЋ: То питајте њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћу Вас, после ћу њега.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па не знам, не знам, зато што можда није имао довољно опреме, па је нашао бео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је нашао бели? Је ли он био неки војни полицајац можда?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па дал је он вршио ту, ту дужност, ја не знам. Можда јесте, то ће најбоље он да Вам каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је био неко још у Вашој јединици ко је имао беле опасаче? Осим Славковића.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Мислим да није. Не, у то време, не, не, у то време кад се то дешава, он више није у нашој јединици. Славковић је био, Славковић је овај Саша, они су дошли почетком маја, првих дана маја или можда задњих дана априла, углавном, у том неком времену. Ја мислим до 16. маја били с нама у јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То причамо о Ћилерцић Саши је ли?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, о Ћилерцић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из оног предмета?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да. Њих двојица су били у јединици тих 15-16 дана, ни пре тога, ни након тога, Славковић више није био у јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Формално?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Сад дал је њега Пиварски ангажовао негде, ја то не знам. Могуће да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био оног дана кад долази ту код команданта, шта он ради, ту с белим опасачима, шта је тог дана? Чему он припада?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја не знам зашто, па исто као што је мене позвао неко, вероватно и њега је неко позвао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Неко је њега позвао, то ће Вам он рећи, не могу да Вам кажем ко га је позвао и зашто га је позвао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Био је ту је ли? Са белим опасачима и обавио задатак који му је дат ту у команди штаба?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па нас двојица смо, који нам је поверен да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви нисте никад беле опасаче носили?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај исто имао шарену маскирну, Славковић тог дана?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, да, класичну униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле сте Ви дошли, да ли се сећате где сте добили позив да дођете у команду тог дана за овог пилота?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Био сам, био сам ту, био сам ту код неког у стану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај човек каже да сте деловали онако као уморно, као помињали сте неке борбе, да Ви ту много ратујете, да сте ишли у Калесију и тако даље. Је ли то тачно?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Који човек?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Хусо.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па можда овако док смо причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте успут возили?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Док смо причали о свему и свачему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И чиме сте га одвезли тамо?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Мислим да је била «Лада» ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Лада»? Је ли црвена?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не би рекао, рекао би да је била плава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плава? А које је имала таблице?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Мислим зворничке, цивилно ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији је то ауто?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Откуд знам, не знам, то ауто нам је дато да се тим аутом одвеземо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко даје та аута тако? Ко Вам је дао?

Сведок ИВАН КОРАЋ: То је кад је, кад је донешена та документација тад је дата и дозвола и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, тад је дат и ауто?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Дате су дозволе, дати кључеви, сви ти пропратни папири који иду уз то, све је то било на гомили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте сигурни да то није могло да буде пре 03. јуна, 03.-04.?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никако?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Тамо, тек 04., 05., 06., 07., између 05. и 10. један дан сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И је ли знао неко команданта ТО Краљево, можда Славковић? Да ли се тога сећате ви сте из истог града.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Чини ми се да, да је он познавао некога, само не знам кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате, јесте знали тад неког Гојковић Слободана, неког пуковника?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Ви урадисте? Одосте у Краљево и?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ништа, предали човека, мајор га је један преузео, потписао документа, довиђења, довиђења, и толко, вратили се назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај, јесте ли могли Ви да пустите тог човека?

Јел сте имали овлашћење да дођете из Зворника и у Лозници да га пустите?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па то већ не би смели да урадимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па зато што би неко одговарао за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па ономе ко ти је поверио задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је поверио задатак?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Али неко би поставио питање где је тај човек, шта је с њим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли неком реферисали кад сте отишли у Краљево, јесте остали мало кући или сте се одмах вратили?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па тај дан смо мислим остали кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И сад враћате се у Зворник и?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ништа, долазимо у команду, ауто се враћа, враћа се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома сте вратили ауто?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Испред команде оставили, мислим да је био неки, овај, секретар неки андрак, пискало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у граду?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, њему је предато све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли неком поднели извештај шта урадите с тим затвореником?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Одмах је, чини ми се да је одмах јављено да је телефоном одмах јављено да је предат, пошто је тај мајор чекао да ми стигнемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај тамо?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да и одмах је телефоном јављено дал у Београд, негде је јављено да је овај стигао, јер су њега одмах преузела војна полиција и одвели су га у притвор, тог овог Хусу Паравлића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Хусо је испричао овде приликом сведочења да овај, није добио никакво решење да је лишен слободе да је он ту био лишен слободе, да је јако био уплашен, да је тражио да га сместе у неки затвор, али му је овај мајор Павловић рекао да мора ујутру да буде у Краљеву, да су му доделили неког стражара ту из околине, да је он остао ту у ходнику и каже онда, су се у међувремену појавила два младића, један је каже ближе тридесетим, вероватно Славковић, у војничким оделима, ушли су ту у канцеларију код мајора и каже, после неког времена мајор га позива унутра, овога пилота и каже, то су људи који ће га спровести до Краљева. Каже Славковић и тај младић, колико се сећа Јовановић, то треба да будете Ви, је ли? Црномањаст у шареној униформи каже, имао сам осећај да су повучени практично са линије, имали су неке ознаке, амблеме на рукавима.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Знате, знате зашто Ви око тог датума, зашто се везујете за датум, ја јесам дошао, јесам дошао, али то није, није тог дана кад сам ја дошао из Краљева, нисам ја исти дан се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је још.

Сведок ИВАН КОРАЋ: То је, то је тих неколико дана, јер ја сам био у Дрињачи и ми смо дошли из Дрињаче због нечега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте добили овај задатак?

Сведок ИВАН КОРАЋ: И онда сам добио тај задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то може да буде још после.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Значи, између 05. и 10., јер то никако не може да буде у неком том, између 05. јуна и 10. јуна, у тих неколико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, он мисли да је крај маја, а Ви сте уверени да је то касније.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не ја сам, 31. маја имао свадбу у Краљеву,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, да.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Тако да све се то дешава након тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између 05. и 10. јуна?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И каже овај човек, испред је била нека «Лада» са ознакама ТО, каже возио је овај Славковић.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, тај ауто није имао никакву ознаку, ауто је био цивилни ауто, са цивилном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда каже он се поздравио са мајором и мајор је дао момцима коверат да предају то у Лађевце и након овог исказа, оптужени Поповић је рекао да се захваљује сведоку на искрености.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Знате шта, неко, неко јесте изнео, али тај човек, тај човек је седео ту, ја сам седео сигурно између пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Хусо?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, између пола сата и сат сам седео испред канцеларије у тој великој просторији. Он је седео ту са мном. Ја нисам знао о коме се ради, мислио сам да је неко дошао неким послом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да се вратимо сада на тај Ваш боравак у јуну. Кад сте Ви рањени?

Сведок ИВАН КОРАЋ: 18.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуна 18? И онда одлазите?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад се поново враћате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: 01., 02. јула, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 01., 02. јула? Добро. У том периоду од тог неког почетка јуна кад се враћате после свадбе, па до 18. јуна док нисте рањени, ово се десило је ли тако, овај догађај са овим пилотом?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, пре и после тог догађаја јесте Ви у Дрињачи све време или сте већ били у Дрињачи и пре овог Хусе?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јесам у Дрињачи али смо долазили, а не, не, не, после повратка Хусе ја сам једном можда дошао после тога, једном у Зворник

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У град?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да. Јер имали смо овај, доста, доста задатака тамо, тако да сад рецимо не могу да се сетим, не могу да се сетим тачно, имали смо неколико погинулих и доста рањених баш у том неком периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте били на Дрињачи?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, баш у том. Ја сам рањен 18. а рецимо неколико дана пре тога у истом месту где сам ја рањен погинуо је један из јединице и неколико је рањено било исто тих цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, после Хусе, још сте једанпут били у граду?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били са Пиварским или са Славковићем или сами?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, са Пиварским, углавном, кад идем ишао сам са Пиварским па се онда ишло због нечега се ишло, дал је потребно, дал је потребна попуна, било чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли тада у команду неку?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па ја сваки пут сам ишао у команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ишли тај дан када сте дошли једанпут?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Тад доле у Каракај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И код кога? Кома сте се јавили, ко је био тад у команди?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам. Не знам, Пиварски иде код команданта, већ код кога он иде. Ја останем ту, ја сам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте практично по Вашем повратку, односно у јуну месецу овај, били два пута, једном у команди у граду, једном у Каракају.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Два пута, три пута сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два-три пута? А нисте знали код кога иде Пиварски?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Он иде у команду, то је мени сасвим довољно, он иде у команду код команданта и то је, то је сасвим довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него у коју, где, у град или овамо?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, сваки пут у Каракај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут у град?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Значи, у Каракај иде у команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, а први пут сте ишли у команду штаба ТО је ли тако? Ово за Хусу у јуну?

Сведок ИВАН КОРАЋ: То нема везе са тим, ја сам позван онако без везе сам позван тамо и ја сам зато отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имали сте задатак је ли?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ми смо дошли да би ишли у команду, били смо у команди и онда смо после тога били, отишли смо код неког од ових из Зворника и онда је мене неко звао и рекао ми да треба да идем тамо. Да ли

је мени можда рекао Пиварски треба, иди у команду територијалне одбране или ми је неко рекао, заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да овог ухапшеног одведете?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Само ми је речено да одем тамо и ја сам отишао, јавио се, седи ту чекај, седи чекај и изашао кад је требао овај да се води за Краљево, у реду, хвала, довиђења и то је толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви били за време овог исељавања Козлука? Нисте? Јесте чули шта је то било?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја сам чуо, мислим чуо сам то, то, наслушао сам се разних прича. Више заиста не, не, јер је била прича да су они хтели да иду, па су тражили, па су, хтели су пре тога да иду, па су се договарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не морате то да причате.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па нису хтели, тако да заиста не знам. Око тога не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали у јединици овога Милошевић Драгу, овог сведока што смо...

Сведок ИВАН КОРАЋ: Милошевић Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драго Милошевић?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био припадник Ваше јединице?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да. Њему је супруга, њему је супруга Муслиманка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се нешто мења када после рањавања се враћате почетком јула? Шта онда радите? Где онда идете?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Онда смо једно време били у Дрињачи, па смо после тога пребачени били овамо према Бошковићима, јер су муслиманске снаге пробале сад, пребациле су тежиште борбе на ту страну, па смо онда били на том, на том, на том делу. Један део јединице је остао у Дрињачи, а други део јединице је био пребачен овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте ми то о Дрињачи, је ли то само Ваша та јединица од 15 људи у Дрињачи или има ту нека већа формација? Шта је то?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Има ту, ту је било локалног становништва рецимо негде око 50-60.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плус вас 15?

Сведок ИВАН КОРАЋ: ИВАН КОРАЋ: Нас, а не, сад нас више, сад је било негде између 30 и 40.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добровољаца?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па сад ја не знам како то, ја себе, ја сам добровољац, али су ту локални људи, нису они добровољци, ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А та, та јединица Пиварског колико је бројала људи, кад је отишла?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У то време, у то време, значи између 30 и 40.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, добро. Колико има Вас из Србије колико има ових ту локалних?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Из Србије можда 5, 6, 7.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте смештени ту у Дрињачи?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У школи, у сали школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Школа у Дрињачи?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко вам је командант јединице?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Пиварски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиварски. Има ли ту још неки командант у том јуну до 18. јуна да се ту.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ту је, у самој Дрињачи је био један официр, не знам, он је био ту као главни за тај део, за тај сектор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За тај?

Сведок ИВАН КОРАЋ: За тај сектор. Дрињача, Ново Село, Пахљевић, Зељине и тамо тако, чини ми се да се тако зову та села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звао?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад бих Вам рекла име је ли би Вам нешто значило?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па шта знам, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неког Готовац Драгана?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Готовац, мислим познато ми је ал сад, познато ми је али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тај официр, коју је он имао ту функцију?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па он је био ту главни за тај сектор, сад шта је он, ја мислим да је то био неки, дал је тад већ било батаљон оформљен или да је то већ тај део ту се водио као батаљон неки, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни да се тад водио као батаљон?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да. Да је тај цео део и да је тај био, тај официр да је био командир, командант тог батаљона или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био или није био, нисте сигурни?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ваша јединица била у саставу тог батаљона?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ми смо били ту али с тиме што за потребе, за потребе тог сектора смо добијали наређења од тог човека, главна, главна команда или ко је био главни за нас је био у Каракају у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Е то већ ја не знам. Од кога, ја упорно причам, ја не знам од кога Пиварски добија наређење, ја не знам зашто Пиварски иде за Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Пиварски за све што није везано за то, иде у?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Иде у Каракај или долази у Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или у Београд?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Или у Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово је опет сад нешто најновије.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ко ме он, коме он подноси извештај, од кога он добија наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Одакле ја то знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он погубе, ето, баш сви ти важни погубоше. Добро. И овај, значи, Вама тај у Дрињачи и није неки колико ја схватам. Само за тамо нешто.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, ако је, ако је неки проблем на том терену онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, за тај терен. Добро, нама у оптужници тај терен није а поготово нису те борбе, а да ли Вам је тај Готовац тај официр за кога Ви мислите можда је Готовац, можда није, да ли Вам је он некада издао неко наређење да се нешто за нека дешавања у граду Зворнику?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам, мени лично није, да ли је са Пиварским.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, да ли је Вама Пиварски пренео неко наређење да се нешто у граду дешава по наређењу тог?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Проблем је тај што ту нема демократије, нема тамо демократије, наређење се добије и извршава се и не поставља се питање ни одакле, ни ко је, ни зашто. Него се извршава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ви тако кажете, а оптужени Поповић каже да углавном има молбе, неке предлоге, добро. А овај, само да Вас питам нешто за Пиварског и за овог Славковића, Ви кажете овај сте одрадили задатак ту у штабу ТО између 05. и 10. јуна?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли иде Славковић с Вама у Дрињачу?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У Дрињачу не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад долазите у Зворник видесте ли га Ви до 18., до рањавања?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па у граду, у граду или сам, или на «Циглани» сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био он нешто у обезбеђењу у «Циглани»?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, он је био шеф обезбеђења те «Циглане».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шеф обезбеђења? Је ли то нека цивилна или војна функција, је ли он био у униформи или у цивилу?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам. Па у униформи, тамо су сви у униформи. Сви, тамо свако ко је могао да носи било какво оружје он је у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кога он то обезбеђује у «Циглани» до 18. јуна док сте Ви?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ваљда «Циглану» и те, те заробљене Муслимане ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и тада има бели опасач?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па не знам, ваљда. Ваљда, не знам, вероватно, пошто је он тај бели опасач стално са собом носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли добијали плату док сте били ту?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика је била та плата?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па сад не знам, између рецимо 200 и 500 марака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марака? Је ли то била добра плата?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па за ондашње услове мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како, да ли можете да нам објасните како сте добијали плату?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Пиварски донесе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту где се Ви налазите је ли?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да. Пиварски донесе и подели плату свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била редовна та плата?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па сад колко ми се чини, јесте. Сад не знам. Не могу сад прецизно да Вам кажем, време је протекло

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли некад с њим тамо одакле он добија плату, да ли знате где је он то дизао ту плату?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам. Стварно не знам. Мислим, Пиварски је имао доста тих помоћника за одређене ствари, гомилу ствари ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помоћника у Вашој јединици тој диверзантској или?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, испада да је Пиварски имао две команде је ли тако и тамо и у Каракају и тог Готовца, је ли?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Сад то дал су биле две команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад сте рекли, једну је имао команду док је био у Дрињачи, за те задатке од тог официра, а за друге задатке је ишао у Каракај.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, не, не, једна команда је надлежна увек а сад то ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зависи од задатака, добро, објасните ми то.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ко, зашто он иде ту, или иде ту, то он зна, ја не знам зашто он иде, због чега је рецимо отишао у команду у граду а не у команду у Каракај, или зашто је отишао у Београд а не у Каракај, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми за задатке у том сектору је био надлежан тај официр је ли тако?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који се тамо дешавао у сектору том?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да. За тај део, за тај део је он надлежан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ишао је некад и у Каракај и некад и у Београд.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вама познато да је Пиварски некада ишао у неке затворе?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не. У ствари јесте, знате шта у самом старту, у самом старту је затвор, притвор, затвор, како год хоћете да га назовете био у Каракају у самој касарни и ту су довођени људи разни, ту су били пуштани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то говорите од средине априла или маја?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Од почетка, значи, од почетка од априла па до краја рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Каракају били људи у затвору? Ко је те људе затварао и доводио ту?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Војска, полиција, војна полиција, цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то били Срби или Муслимани затварани?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Сви. Али углавном Муслимани. Пошто слабо Срби су хапшени, осим ако баш направе неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Јесте ли Ви ушли у неки такав затвор?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тај у «Стандарду»?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кога сте ту, јесте упознали неке затворенике?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Упознао сам оног сведока «Четири» што је био с нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је дозволио ту да уђете, јесте неког питали за дозволу, јесте ушли сами или с Пиварским?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, могао сам да уђем пошто је то на истом спрату где сам и ја, где смо ми били стационарани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је држао тај затвор?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам, то је било, то је затечено стање, јер ми кад смо дошли, то је већ било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У априлу већ је то било?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Већ је било ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Ви знате кад се повукла ЈНА са тих простора?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Званично се повукла 16. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви због тога отишли у Краљево или из неког другог разлога?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је рекао да треба да идете?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Дошло је наређење такво, дошао је пуковник један и рекао је да сви, сви припадници војске са територије Србије, морају да напусте територију Босне, 15. увече је дошло и 16. ујутру смо отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овог војводу Челета јесте виђали до 16 маја, овај што Вас је, што Вам је рекао да идете код Пиварског?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Можда сам га видео једном или два пута, сад заиста не знам, можда сам га видео, у ствари, једном два пута сигурно. Једном је долазио с неким новинарем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Новинарем?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да. Била је, била је нека жена и био је још један човек, мислим један да, а дал је још неки пут долазио, не знам, право да Вам кажем не знам, то не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он припадао Вашој јединици?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па шта сад да Вам кажем, у то време сам мислио да, да, гомила ствари које сам мислио у то време да су такве, испоставило се да нису такве, тако да не знам. Верујте ми да више не знам ни ко је за кога ту радио, ни ко коме ту наређује, ни ко кога ту за шта пита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сазнасте ли Ви ко те све затворе формира и ко те људе затвара?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се распитивали?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте имали сазнање везано за Пиварског да ли је он улазио у неки затвор то сам Вас мало пре питала.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам. Верујте ми да не знам, заиста не знам те осим овог пошто је то било на нашем спрату, то је сигурно улазио, пошто су ту сви улазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Стандард»?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у Дому културе у Челопеку?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Е, то већ не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви знате о томе? Ви кажете нисте ту никада били?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Оно што сам ја чуо на суђењу то ја, ја за то не знам, али ја сам то чуо, тако да то да причам о ономе што сам ја чуо, то је питање колко је то веродостојно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нема потребе то, ја могу да Вам предочим нешто, али Вас питам да ли Ви, помињу га значи и стражари да је ту овај.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па могуће да је долазио, ја, ја сад не тврдим да он није био. Да знам да је био, не знам, а да ли је он долазио или не, то је сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд је утврдио у оној пресуди првој коју сте прочитали да овај је улазио и овај Славковић са белим опасачима по овлашћењу Пиварског испитивао затворенике у вези оружја и тако даље. Да ли Вам је некад Славковић о томе причао?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Ни кад сте долазили тамо у «Циглану»?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја се, ја се са Славковићем госпођо, овај, ја се са Славковићем, ја сам Славковића упознао тамо. Ја Славковића након рата до кад сам ухапшен нисам видео два три пута, нити сам се ја пре тога дружио са њим, нити сам се након тога дружио са њим, ја тог човека буквално не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте долазили на «Циглану» јесу Вам нешто причали ови, овај сведок «Четири» и они неки сведоци тамо?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, не ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли нешто помињали, овај, пребацивани и тако даље.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, ја сам са сведоком «Четири» имао неки специфичан однос. Са њим сам увек, седнем попричам са њим, ако имам цигарете оставим и тако даље, и зато сам га и водио кући и водио сам га и у кафану преко у Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам он причао је ли био негде затворен пре те «Циглане»?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Он је био затворен у овом, у «Стандарду» у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам причао је ли био на Економији?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, нисам, нисмо о томе разговарали. Ми смо углавном причали онако о уопштеним стварима неким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви први пут сазнали да има људи да су били затворени цео јуни у Дому културе у Челопеку? Је ли овде у судници или када?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, не, ја сам виђао то јер ми смо пролазили, ја сам виђао да има ту стража.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каква стража ту има?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да су полицајци ту стражари и да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они у плавим униформама?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, и да су ту, и да су ту затворени Муслимани. То је то сам знао, а ко је затворио те људе, колко је њих ту, зашто су затворени, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели ниједног који је одатле дошао на «Циглану»?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Јесте ли чули да су неки доведени из Дома културе на «Циглану»?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Чуо јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки «Шиљо».

Сведок ИВАН КОРАЋ: Чуо јесам, али у овом процесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте.

Сведок ИВАН КОРАЋ: А у том времену не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овај, ако сте дошли почетком јуна да ли сте онда у том периоду до 08. јуна односно до 05. јуна пролазили поред Техничко школског центра у Каракају, на самом путу, има тамо она раскрсница.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам, верујте ми да ја не знам где је та школа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули у то време да су неки велики број људи исељено из 15 села Ђулићи, Кучић Кула, Грбавци, Хајдаревићи, Сјенокос, Гребе?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Могуће да сам ја то чуо али не знам, не могу да тврдим, заиста мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли Вам нешто говори ово име Герина кланица?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не. Проблем је у томе што ону атмосферу из оног времена никако не може сад да се репродукује, да једноставно да, да је то хаос, да се ту свашта прича, да је то катастрофа једна која није, која не може да се да, да тешко може да се схвати ако се не доживи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ајте Ви нам помозите да доживимо. Шта од тога свега што се свашта прича, да ли се причало од почетка јуна до 18. јуна да се убијају неки Муслимани у граду, у неком затвору или на неком локалитету?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Сад не знам, могуће је. Могуће да се причало, госпођо, могуће да се причало, ја сам у Дрињачи, свашта се причало, у свакој кафани сте имали бар 5 војвода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војвода?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Бар пет војвода сте у свакој кафани имали у сваком моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте познавали неког?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Тамо деца од 12 година иду улицом наоружани, сви су наоружани, сви су наоружани, сви су нервозни, сви су љути, на све стране се пуца и како ја да Вам предочим, ту је хаос један општи хаос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте малочас сте баш рекли супротно да није више било борби кад сте се вратили почетком јуна и да се смирила ситуација, на шта сте мислили кад сте то рекли? У граду, па мене град и интересује, а не борбе, јесу ли биле, каква је била ситуација у граду до 18. јуна кад сте се Ви вратили?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја кад сам дошао у Зворник, значи, Зворник је званично био слободан, тада између 10. и 15. априла Зворник је ослобођен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Од чега?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ослобођен од, ослобођен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ослобођен од ослобођен. Добро, и?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У зависности како гледате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је тад била безбедносна ситуација тог, средином априла?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У граду, у граду нисте могли да, да видите пет људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуст град?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Пуст град. И то војске што је било ту, тих првих 15-так дана, сви су се крили, јер се није знало с које стране може, дал ће да вас Срби убију ил ће да вас убију Муслимани, или ће ови са ове стране преко Дрине да вас, толико је било безбедно, а онда кад се то све, кад се то све колко толко довело у ред, онда су почели разни, разне групе да праве хаос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша није је ли тако?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па пијани, па пијани, па свакакви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде реците ми једну ту групу која је правила хаос. Нешто сте се у истрази изјашњавали.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да су гомила ових људи из «Жutih оса» правили проблеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант «Жutih оса»?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Једном приликом, једном приликом сад, једном приликом је Пиварски дошао и ишли смо у те бараке где су они, сад ја не знам ко је био, неко је био, да ли, да ли је био, заиста не могу да се сетим ни ко је био, углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су оне бараке Инжењеринга где су биле «Жуте осе»?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Испод моста доле, тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Каракају?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да. Било је наређење да свако ко од њих проба да изађе напоље да се пуца у њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је дао то наређење?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Пиварски је дао наређење такво, зато што је неко отишао на разговор са тим људима тамо да се уразуме, а зашто је то, ја, ја, лично ја веома мало времена проводим у граду, јер ми смо у стално некој јурци, те јури овамо, те јури онамо, тамо се пуцало одмах зову катастрофа 5000 Муслимана напада само а тамо у шестом селу од њих је неко испалио рафал, тако да гомилу ствари које су се дешавале и шта се дешавало, ја заиста не знам шта се дешавало, а приче, приче да је један човек ушао и убио 500 Муслимана, а овамо са друге стране дошао један Србин, дошао један Муслиман поклао 5 породица, таквих прича сте могли да се наслушате док прођете три зграде. За један исти догађај сте могли да чујете 20 различитих верзија за било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А осим «Жутих оса» коју групу можете да кажете да је била тако проблематична?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Било је разних, било је разних, било је ових који само пређу преко Дрине из Малог Зворника пређу, дођу заврше посао, оду из оних села околно, из Лознице, локални, ма хаос, томе је тешко било стати уопште на пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А о којим проблемима Ви сада нама причате? О неким злоделима која се дешавају у односу на имовину, на људе, на шта?

Сведок ИВАН КОРАЋ: На све, зато је, зато је било тешко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо да се ограничимо само на нека злодела према људима. Јесте ли чули да је неко неког убио у тим проблемима и у тим?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Било је, било је Срби су се међу собом убијали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Зато што су се посвађали због нечега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли то процесуирано, је ли било суђење?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли било да се убија, јесте чули да је неко убио неког Муслимана у граду па да је то неки проблем?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Осим у борбама у самом старту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не борбе, у затворима, то Вас питам. Јесте ли чули да је неко из тих група убио некога у затвору где су држани Муслимани?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У то време не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били цивили, били ратни заробљеници.

Сведок ИВАН КОРАЋ: У то време не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У које време да?

Сведок ИВАН КОРАЋ: После кад је почело да се прича о томе. Значи, сад, ја сам сад на овом суђењу сазнао нешто што прво нисам могао да верујем да се свашта тако нешто дешавало, јер је мени изгледало невероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да су те «Жуте осе» или те неке друге јединице затварале неке људе и држале у затворима?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ма свако је, сви су бре затварали, то се не зна ко је које затварао, то је затварао ко је кога стигао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они ангажовали неке полицајце да чувају те затворе те «Жуте осе» и те друге јединице?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за ову јединицу Гогићеви, јесте њих упознали?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Можда сам неког од њих и виђао и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њима командовао?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Био је онај Гогић је био сведок, рецимо ја оног човека не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни не знате? Добро. А за те «Жуте осе» ко је био њихов командант?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Био је «Жућа».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли њега упознали?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Мислим, знам ко је, ето толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га видели некада заједно са Пиварским или да сте ишли с њим и Пиварским негде?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Једном или два пута смо били заједно у неким акцијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у граду мислим, у граду.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па вероватно, вероватно јесам, сад не могу да се сетим да кажем дал јесам или нисам, вероватно јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли с њим некада код команданта Павловића?

Сведок ИВАН КОРАЋ: С ким? Са «Жућом»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или да сте га срели кад сте ишли са Пиварским.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па не знам, можда је и могуће да је био, али не знам, ја лично да сам видео или да сам отишао тамо да је он био ту, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте знали некога припадника његове јединице, јесте ли познавали тог «Репића»?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Проблем је у томе што ја тог човека нисам видео, ја кад би видео тог, ја не знам, ја заиста не знам о коме се ради. Ко је тај «Репић» заиста не знам о коме се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А «Тополу» јесте ли упознали?

Сведок ИВАН КОРАЋ: «Тополу» јесам, Топола је један огроман човек, баш огроман човек и тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели тог «Тополу» по повратку почетком јуна у Зворнику?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја нешто не сећам се да сам видео или јесам, јесам, чини ми се да јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте? И коме је он тад припадао?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видећи «Жућу» тих дана, ево да вежемо се за тог Хусу, између 05. и 10. јуна, како Ви кажете данас, јесте ли видели тад «Жућу»?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, не знам, мислим да нисам, да сам га виђао, да сам га можда видео у том неком периоду, јесам сигурно, али баш тог дана не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви са Дрињаче до 18. јуна увек ишли кад год иде Пиварски или некад је он ишао и сам у Зворник?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, ишао је он, он је скоро свакодневно ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он је свакодневно ишао?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, скоро свакодневно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Многи сведоци, како стражари каракајске чете територијалне одбране, тако и ови преживели помињу присуство Пиварског и његову главну улогу у Техничко школском центру, исто тако, и Нишког, јесте познавали Нишког? Ко је он, он је био Ваша јединица?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чијој је он био јединици?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Он је ваљда са Арканом, тако, Арканова јединица, или је имао неку своју после јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је отишао Аркан?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да је он после тога имао неке људе под командом, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у јуну?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У јуну он се нешто мувао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мувао се? А кад сте ишли на «Циглану» у јуну оно два три пут, колико, да се нађемо на неком броју средњем.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Заиста, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га видели некада, Нишког?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Мислим да нисам. Мислим да, да њега нисам видео ниједном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви сигурни да он никада није био у јединици Пиварског?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Колко ја знам, није. Мислим колко ја знам. Могуће је, могуће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вама он некад дао неки задатак? Нишки? Или пренео или нешто.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Он? Могуће да јесте, могуће да јесте, али не сећам се сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А помињали сте у истрази неке у црвеним береткама, који су ти били?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Капетан Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капетан Драган?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био стационариран?

Сведок ИВАН КОРАЋ: На Дивичу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Дивичу.

Сведок ИВАН КОРАЋ: У хотелу оном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Видиковац» је ли?

Сведок ИВАН КОРАЋ: «Видиковац».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли био ту још неки капетан? Јесте ли упознали неког капетана «Црног»?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Познато ми је то капетан «Црни» али нешто не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли била нека јединица Книнци, о којој сте причали у истрази?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па то је капетан Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то та јединица?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И докле је та јединица била?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам, стварно не знам, они су ту нешто кратко били, били су два пута долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо неки писмени доказ да су крајем јуна они овај, ту тражено је да они напусте терен крајем јуна, тако нешто.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Знам да су нешто кратко били, да су били ту, само се одједном појавили и опет исто су тако одједном само нестали тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли те Книнце носиле те црвене беретке?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време док сте Ви ту?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А рекли сте у истрази да је овај Славковић носио ове беле опасаче и да их није баш био велики број са белим опасачима, је ли можете још некога рецимо да нам поменете да сте виђали, неку јединицу, је ли била нека војна полиција ту, формација нека права?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Сад не могу да одговорим прецизно, али рецимо можда двадесетак, тридесет тих да је било са тим белим опасачима све скупа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то били активни неки војници или резервни?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам, јер тамо се, верујте ми да тамо не можете да направите разлику између територијалне одбране, између локалног становништва које није ни под чијом командом, између војске, између, јер сви, сви носе отприлике исте униформе, отприлике све је то исто тако да не може, а нема никаквих посебних ознака да можете да кажете овај припада тој јединици, овај припада тој јединици, него то је било, кога од војника кад видите може да припада било којој јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до кад је тако било? Ви сте били и после је ли тако?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, да. Е онда је војска Републике Српске кад је, значи, од ја кад сам се вратио добили смо те нове униформе, нове униформе са амблемом овде српске заставе писало је «Војска Републике Српске».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то добили?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Чим сам дошао, имала је кошуља и комбинезон на којима је већ постојала овај ознака са Војском Републике Српске, и опет се није, само се знало да је припадник Војске Републике Српске, али није по томе, није могло да се одреди која јединица, да ли су артиљерци, да ли су ови, да ли су они, али је било тако уопштено. Тек касније, тамо 1993. 1994. су почели и амблеми ти да се одвајају по јединицима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био овај «Сплића» мајор?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Сплића, Сплића, Сплића је био у јединици ја сад не могу да се сетим како се зове, њему је отац био генерал или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А није био код Вас?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, па био је у јединици, не могу да се сетим имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био заменик од Пиварског?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Верујте да је могуће да је био заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли он био у Дрињачи?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јесте, једно време јесте био а једно време није био, па је опет био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оно у јуну?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не у јуну је, у јуну је, верујте да не могу да се сетим, једно време није био ту. Једно време не знам где је био, негде да ли је негде после био или не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А рекосте тај Секанић ко је тај био? Јесте Ви од њега некад добили неки задатак?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Он је био поручник или тако нешто. Он је у тој територијалној одбрани исто био нешто, сад немам појма шта. Да ли је и он био неко време командант територијалне одбране или је вршио дужност у територијалној одбрани заиста не знам. Јел било, једно, једно време се изменило тих команданата територијалне одбране буквално сваки дан су се мењали. Сад ко је, кад је то било и у које време кад је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то пре него што је командант постао Марко Павловић или после?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Мени се чини да је Марко био једно време па да су, па да је, па да је отишао, па да није био, па да је опет био, тако нешто, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад да је отишао? После тог Хусе или пре?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам. Верујте ми да не знам, сувише, сувише, заиста не знам ко је, углавном, то је, то је било, једно време су колко ми се чини, опет кажем чини ми се, да је једно време су била два команданта бригаде у исто време, да је био један, да су била два пуковника, или два потпуковника. То је мало чудна ситуација, све се то дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А поменуште Ново Село тамо, јесте ли чули да је то село исељено у јулу?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Исељено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да се исељено, са њима, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муслиманско Ново је ли то.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ма није, где је исељено, они су највећи проблем у целој комуникацији правили све до краја 1992 године, у више наврата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ми имамо писмене доказе да се радило исељавање у јулу.

Сведок ИВАН КОРАЋ: У више наврата су из тог села пуцали на овај, на супротну страну, на страну Србије, чак су један ауто из Краљева мислим да је био, изрешетан, више пута смо покушавали да заузмемо то село јер оно излази баш на пут. И нисмо успевали зато што су имали изузетно јаку одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А о ком то периоду причате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: О том јуну, јулу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јун, јул. Добро. А да ли сте упознали неког Бошка Стојановића из Каракаја?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Бошко? Био је Бошко код нас у јединици који је погинуо ту негде дал у јулу или јуну, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то био неки командант?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, тај Бошко није био командант, тај Бошко, ако је то тај Бошко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је погинуо?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јун или јул.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је погинуо, да ли се сећате ?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У заседи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јесте ли добили његово тело или нешто? Је ли знате око тога?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Сад не могу да се сетим, мислим да је био и поп неки с њиме, да је било тад да је Бошко погинуо и да је погинуо још неко са њим, да је било 5, 6, 7 рањених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда то није он.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не сећам се, право да Вам кажем, не сећам се тачно шта је, знам да је била нека, да се дешавало нешто око тога, али не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви, овај, рекосте овај Пиварски овај стално носио Славковић беле опасаче и рекосте не можете да се сетите, да ли знате ко је био командир војне полиције?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има ту на том папиру неки псеудоними?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има неки број «Седам»? А немојте му име читати.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате тог човека?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам лично али чуо сам за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули, када и?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да је официр неки, да је једно време био дал тенкиста, дал је командовао тенковском четом или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То причате о ономе што сте чули у то време кад сте тамо?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да. Чини ми се да је тако нешто било. Нисам, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули за неког Владана Матића из војне полиције?

Сведок ИВАН КОРАЋ: То ми је познато али не знам, не би могао да Вам кажем ништа, Владан Матић ми је познато али не могу да одредим зашто, око чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде саслушали једног, адвокат је сада, зове се Готовац Драган, и он каже да су те војне формације било тако устројене, да је постојао одред територијалне одбране који је имао свог команданта, да је то био неки Душан Јокић. Јесте ли чули за таквог Јокића? И каже да су постојале и сеоске чете и тај одред у граду и да је он био на разним теренима у Малешиху и тако даље и да је 28. маја добио наређење да иде на Дрињачу и онда сад ту има један период кад он не зна ко му је командант, а онда каже да је 02. јуна се јавио тамо у команду војске, да се јавио у војни одсек заправо у граду команди територијалне одбране и да му је ту представљен командант за кога су му рекли да се формира бригада војске Републике Српске и да му се чини да је то био неки Благојевић пуковник и да је он тада добио задатак да направи, да формира Други батаљон и да он тада постаје командант тог Другог батаљона који је требао да формира и онда он каже, објашњавајући да ли је јединица Пиварског била у том другом батаљону, он каже да су ти људи били тако доста препотентни нарочито тај вођа те групе Пиварски, да је, он каже да је он стигао 04. јуна, а да сте Ви дошли после њега неких 7 - 8 дана. То би био неки значи, 11. јуни је ли по њему. И чуо

је да сте Ви били чувени по неким војним операцијама и тако даље, међутим, он каже да он никада Вама није командовао.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Знате шта, ја сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, помињан је и неки Зокс и тако даље, каже, они су остали два-три дана, па су отишли у Зворник па су се опет вратили и после се каже нису ни враћали, каже Пиварски је био самовољан. Дошли су негде 07., 08. јуна можда горе у Дрињачу, погинула им два човека; Зоран Марковић то је онај што сте Ви помињали из Шћемлије и неки Миле Хајдуковић, каже, три, четири дана након што су дошли, каже, он Вам није био старешина непосредни припадали сте бригади.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Извињавам се председнице већа, само једна дигресија можда то нисмо добро, колико се ја сећам сведок је, а ту је веће па проверите, сведок и није рекао, он је говорио о линији, што морамо старешину, заповедника на линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он каже да им уопште није командовао.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: На борбеној линији и иначе формацијског заповедника да он каже да је команда у Каракају, а када су на линији, линију командовања ту, односно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато сам га питала да ли су постојале две команде, а овај негира да је командовао.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мислим морамо то да разликујемо јер значи, увек непосредно виши старешина на тој линији у зони одговорности одговара мислим а то се и уклапа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да није био непосредни старешина, да сте припадали бригади. Каже, крајем јуна опет су дошли почетком јула, направили фрку јер нису примили плату. Каже, тражили да их допише на батаљонски списак, па их је капетан Милисав Митровић дописао да приме плату.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Све то што Ви мени говорите, ја заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли Вам он нешто говори или не?

Сведок ИВАН КОРАЋ: То да ли је он био надлежан, тј., да ли је он био надређен Пиварском или не, ја то не знам, али да је Пиварски ишао код њега и да се после тога се одређивали одређени задаци, то јесте, е сад, да ли је тај Готовац наредио то Пиварском или је можда из те команде само била успостављена веза са тамо даљом командом, ја то не знам, значи ко коме, да ли тај Готовац уопште командује Пиварском ја то не знам, али он углавном иде тамо код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код њега иде?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да. Он иде код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. А рекли сте да је он ту за линију ту је ли?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да. Он је колко је тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сваки дан иде у град и шта ради у граду? Је ли га питате кад се врати?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате појма?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Откуд знам шта ради тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ИВАН КОРАЋ: А да су они, они су јединица та Пиварски пребачени, наређено је пребацивање његове, значи није се он сигурно сам пребацио у Дрињачу крајем маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маја?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, крајем маја, они су већ били крајем маја тамо у Дрињачи и у Дрињачи су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а каже да је тек.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јер ја кад сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, каже он да је ишао али да је тек 02. јуна дошао ту у војни одсек у команду ТО и да је ту упознао тог команданта потпуковника.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је тек тада послат да формира Други батаљон, а не крајем.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јер ја када сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је придодата њему та јединица?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Они су већ ту, јер ја када сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте дошли касније.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја када сам дошао, тај Готовац ако је већ то тај Готовац, тај официр је већ ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 02. јуна је он рекао, а Ви сте дошли после?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Он је већ ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, логично да је ту.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јединица се налази у сали Техничке школе, у сали школе и они су дошли ту крајем маја. То је оно колико ја знам. Сада, те друге детаље, ко је коме наређивао, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте дошли после 02. јуна, добро. Да ли сте знали Ви неког Чаругу, командира каракајске чете територијалне одбране, неки Благојевић Здравко?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, не верујем, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На том списку Другог батаљона, осим Вас је и овај Благојевић Здравко, «Чаруга» односно та каракајска чета?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Знате шта, ко је, ко прави те спискове, зашто се ти спискови праве и како, ја заиста не знам, нити знам ко их прави ни како се исплаћује та плата, ја знам да мени Пиварски донесе, а од кога је, како је он, коме ту подноси те спискове, ја заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и зашто сте Ви ухапшени?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим овде него тамо?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ни тада нисам знао исто, ни тада нисам знао зашто сам ухапшен, а сада још мање, јер то вече када су они требали да буду похапшени, ми смо повучени са положаја из Дрињаче, из Бошковића и требали смо да идемо за Дрињачу и онда пошто је већина људи ту из самог Зворника, остали су ту да преспавају, па ћемо ујутру. И то вече су ови дошли да хапсе «Жуте осе» и ми смо били са стране, они су људи похапшени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па су онда и Вас?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Онда је дошао неки мали ћелави и каже, «ма и њих води» и тако сам ја ухапшен. И био сам пет дана, нити ме је ко шта питао за тих пет дана, пет дана сам био, нико ме ништа није питао. И после пет дана су нас извели тамо, дошли новинари, шкљоц, шкљоц и покупише се, одоше, хајде сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оно у Митровици?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Одатле су нас после пребацили у Митровицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Митровицу?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У Митровицу као да провере идентитет и пустили ме. Нити знам зашто, нити како, само. Е после приче шест, злато, «Голфови», мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова убијања, да ли је неко помињао овај народ, убијања?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Нико никаква убијања није помињао, нити злато ни «Голфови» и неког министра да је, да је тај Жућин брат неког министра изударао или му отео ауто или тако, сада не сећам се, углавном шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели код Пиварског неки папир који је он евентуално показао овом официру тамо?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горе на Дрињачи?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, али само знам да је Пиварски могао да прође где хоће, и кроз Србију и кроз Босну, где год да се појави, он је могао да прође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај Жућа да је Пиварски био «десна рука» Марка Павловића. Да ли Ви нешто о томе знате, да ли имате таква нека сазнања?

Сведок ИВАН КОРАЋ: То већ не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате, добро. Ево каже, 04. јули 1992. године, наредба команданта Зворничке бригаде, значи јули, команданту Другог пешадијског батаљона – на основу потребе, у циљу ефикаснијег извођења борбених дејстава, придодаје се Другом пешадијском батаљону извиђачко-диверзантска група Пиварског. Своје задатке група ће обављати самостално по договору са претпостављеном командом бригаде, а уз упознавање команде батаљона. Е сада Ви малопре рекосте, нема ту

демократије, ту све наредбе, а овде каже, самостално по договору, уз упознавање команде.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Нема демократије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи ова тачка?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Зато што командант бригаде је издао наређење већ Пиварском шта треба он да ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По договору, каже, са командом бригаде, а не по наредби?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Он ће само да извести овог Готовца, а Готовац ће бити извештен исто тако од стране команданта бригаде да овај треба да предузме то и то, нема ту демократије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И о каквим се то задацима радило, да ли Ви знате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Углавном, спречавање тих цивила, наоружаних цивила да направе оно што су најбоље правили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Упадну тако и направе дар-мар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тим нападима на села под српском контролом?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, да, ти цивили, пошто углавном већина тих нема униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на те борбе које су се водиле?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, да, јер не носе униформе, али намерно не носе униформе, зато што у гомили си села, после борби нађене су нове новцате униформе немачке војске које никада нису коришћене, маскирне униформе, углавном значи немачка помоћ која им је долазила, али их је неко добро научио да не треба да носе, да не требају да носе униформе, него као цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то мења нешто на третману борби, ако имају униформе или не, Вама?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не мења ништа, у борби не мења ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само што нама борбе нису овде предмет. Ево да видите ово, али ово је 04. јули.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви кажете по Вашем сазнању он је још крајем маја као Пиварски, ово је 04. јули, каже, придодаје се. Шта је било у јуну?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Исто тако, исто тако из Дрињаче ми полазимо, значи само дође наређење, треба да се иде према Цапардама, према Црном Врху, према и одмах се покупимо и идемо, а то да ли је покривено папирима или није, исто тако из Бошковића, врати се назад за Дрињачу, из Дрињаче пређе у Зелиње, из Зелиња иди, сада да ли је то сада покривено тим папирима и наређењима, ја то не знам, али је Пиварски чим дође и каже, купи опрему и идемо тамо и тамо, њему је то неко наредио. Сада, ко је њему то наредио, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви не знате ни о каквим активностима Пиварског везано за било каква долажења у неке затворе, испитивања?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, што се тога тиче, да је са мном био, не. Да ли је он сам ишао или је ишао са неким другим, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога да сада овај Славковић буде шеф обезбеђења у Циглани по повратку?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте се са свадбе вратили, да ли је тако, он тамо 28. слави рођендан, каже, у Краљеву, па се и он вратио и онда Ви ништа, једино виђате се на Циглани?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да ли смо, сада, да ли смо на Циглани, можда смо се виђали и у граду, сада не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, он не одлази више у јединицу Пиварског?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, да дође тамо где смо ми стационирани, не, сада да ли је он са Пиварским, можда је њега Пиварски и ангажовао за нешто, ја заиста не знам, али да је у јединици, да је са нама на терену тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да је са нама кад јединица иде, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ИВАН КОРАЋ: А да ли њега Пиварски негде ангажује за нешто или са неком другом, са неким другим намерама ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви чули за неку Бирчанску бригаду ту на том терену?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Сад да ли је то зворничка или шепачка бригада, то су нека два-три имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шеховићка?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, шеховићка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Шеховића.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та би требало да буде је ли?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки мајор Андрић, јесте чули за њега?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Генерал, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај Светозар?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Мислим чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га некад упознали пре овог суђења?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јесам, јесам на суђењу, мислим видео сам га, а сад могуће да сам ја виђао тог човека који је долазио у Зворник у том неком времену али не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте могли да га видите?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде имамо исказе сведока да је он долазио и у штаб територијалне одбране, да ли сте га тамо видели?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам. Нисам ја у штабу територијалне нисам осим ако нисам пошао са Пиварским, а у команди сам до 16. маја јер смо ми ту стационарани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту спавате, добро, схватила сам. А где спава овај Славковић?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Они су спавали, јер они кад су дошли они су били у дечијем обданишту, па су после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно у граду обданиште?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, па су после тога пребачени исто и они у Каракај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У касарну?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, у касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад су били у оним зградама тамо у граду?

Сведок ИВАН КОРАЋ: То је касније, то је после у јуну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јуну?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Кад је почео да ради у тој «Циглани».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Циглани», онда је био смештен у граду, је ли?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, онда је био у једном од станова, сад не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте упознали неког Сашу Робију и неку Лелицу из Ваљева?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не. Саша Робија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 28. априла тамо било неко убиство неких четворо људи, нека Андрић Нада жена Хрватица и неки Муслимани.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Мислим познато ми, сад не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко четвороструко убиство, доста сведока о томе сведочи. Ви сте ту били.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Чини ми се, јесте да је било неко убиство, да су ухапсили неколико њих и једну девојку, једну жену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и? Јесте чули после јесу ти људи, ко их је ухапсио јесте чули?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па не знам, стварно не знам ко их је ухапсио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли сте чули Ви у то време, ево овај Жућа нам је сведочио да су предузимане неке мере, да је чак овај мајор Марко Павловић хапсио његовог брата Репића и неког Појата Истока, имамо о томе и неке писмене доказе јер су тамо нешто, правили нека тешка кривична дела итд.?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Могуће је, ја сад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате Ви то непосредно?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро. Јесте чули за неки ратни штаб да се такав неки термин тамо користио у мају?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па не сећам се право да Вам кажем, знам да је био штаб и то је то, сад не сећам се да ли је било Ратни штаб или овако, углавном територијална одбрана, све је то подвођено ваљда, мислим у то неко време, под то као територијална одбрана јер се није знало ЈНА, да ли је ЈНА још увек ту или није ту, све је нешто било смушено. Кажем гомила неких официра се мувала туда, ко је шта коме ту наређивао то је веома тешко питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви чули да у јуну или у мају има неких ратних заробљеника ако нема цивила Муслимана? Да ли је имала војска неке своје ратне заробљенике на територији у зони одговорности?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ево баш у Дрињачи смо ми заробили пет, шест, седам, сад не сећам се тачно колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војника Муслимана?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Двоје или троје их је било у униформи, остали су били у цивилу, али та униформа је само панталоне и гумене чизме или има само кошуљу, а доле су фармерке или тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и, заробили сте их и?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Заробљени и прослеђени даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте их убили?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте их проследили?

Сведок ИВАН КОРАЋ: То ја већ не знам, углавном су одвежени, ко је куд не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте тад чули да има негде неки објекат где се за такве ситуације приводе ти ратни заробљеници ухваћени у борби или?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја мислим да је ту у касарни да је то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У касарни у граду?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Каракају?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да. Да се ту сви доводе па одатле се, тај који је надлежан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за овај Батковић?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, то сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то формирано по Вашем?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били још ту или?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам, ја стварно не могу да Вам кажем тај, не знам, углавном Батковић то је општа прича тако да чуо сам, кад сам чуо, од кога сам чуо не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вас неко дочекао кад сте дошли као добровољац средином априла?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред градских структура или нешто?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, дошли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико Вас није?

Сведок ИВАН КОРАЋ: На мосту нас је један полицајац, мислим да је један полицајац ушао с нама у аутобус и да нам је он показао ваљда пут до тамо, толико ништа више и опет нисам сигуран или смо га можда ми довели зато што је пошао био на посао, тако нешто, стварно се не сећам, чини ми се да је тако нешто било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте знали некога из полицијских структура? Ко је био начелник полиције рецимо у мају или тад у јуну јесте чули?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете виђали сте и полицију у том штабу ТО у граду.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кажете по униформи или да неког баш знате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, по униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по униформи.

Сведок ИВАН КОРАЋ: И у самој касарни их је било гомила у полицијским униформама који су ту, сад шта раде они ту не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Каракају?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у штабу шта раде?

Сведок ИВАН КОРАЋ: То је ко у кошници, стално само долазе и одлазе, не знам ни ко, за шта, траже овог или оног или траже за нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо неких доста сведочења да су овај Пиварски и Нишки из неких затвора доносили одузимали од тих затвореника злато, сатове, личне карте, новац и доносили то, предавали овамо у штаб, је ли Вама познато да је Пиварски некада тако нешто одузимао од неких заробљених људи?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја да сам то видео нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули тако нешто?

Сведок ИВАН КОРАЋ: То сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На суђењу?

Сведок ИВАН КОРАЋ: На суђењу, па сам чито да се то десило, да ја знам не знам, а да ли је он ишо или није не знам, значи не тврдим, можда јесте можда није, јер ја лично не знам да је то. Ја знам кад је са мном, кад сам ја са њим ишао шта је радио, а то да ли је он кад оде са неким другим или оде сам шта је он радио ја заиста не могу да говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро Ви сте блиски и тамо седите десетак дана у Дрињачи у јуну и он сваки дан иде у град и вама ништа, шта каже, које

то он има операције? Неко је и Ваше име споменуо као присутног у ТШЦ зато Вас питам.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је чуо за теко неког.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ма, могу они да причају шта хоће, исто као што су и ови причали на претходном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови Вас нису препознали, ови овде.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Није проблем у препознавању, него је проблем у причи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није.

Сведок ИВАН КОРАЋ: У причама, зато што се приче, причају се приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Често у овој судници, а и у другим предметима чујемо паравојне формације.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не постоје паравојне формације.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: То сам хтела да Вас питам, да ли сте ви паравојна формација, Ви и то Ваше одељење, група?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Знате шта, паравојна формација мора да постоји као независна целина која сама себе издржава и ради сама шта год хоће.

Свака формација која има структуру и која добија од одређене структуре потребе за јединицу добија новчана средства од одређене установе, да тако назовем, не може да буде паравојна формација.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: У том смислу сам ја хтела да Вас питам, не морате да спомињете команданта, реците ми у формацијском смислу за време тог боравка у Зворнику све време значи коме ви формацијски припадате ЈНА, ТО, војска Републике Српске?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У почетку док је ЈНА била ту ЈНА, а после тога војсци Републике Српске.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Е то кад кажете да припадате ЈНА, коме припадате у формацијском смислу?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У формацијском тад.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Кажете у почетку.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Тад је требало да буде ваљда надлежна најближа бригада која се налази на том, она би требало да буде надлежна за тај терен, е сад да ли је то све урађено тако или није рађено ја не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, Ви имате Вашу групу у почетку од 15 људи, Ви знате да је Вама Пиварски, али ако већ кажете да нисте паравојна формација у формацијском смислу шта је, у чијем сте ви саставу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш вод?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па у саставу ЈНА.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Али ЈНА је широк појам, реците ми у ком саставу ЈНА, неке чете, неке?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, то ја не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А то не знате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: За то, ја то не знам. Пиварски ако иде код одређених официра на информисање да добије задатке или не значи тај официр од кога он добија задатке је његов надређени, е сад шта је тај официр, у којој је он чети, да ли је он командир чете или командант неког батаљона или је командант бригаде ја то не знам, али углавном тај од кога он добија наређење тај је надлежан за даље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Мене не интересује персонално, значи у саставу сте ЈНА нечега што не знате шта је?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Шта даље, за време вашег боравка шта се то, је ли се даље нешто мења, у чијем сте формацијском саставу?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, ми смо до 16. маја ту у тој касарни, и 15. маја увече долази потпуковник одређени, ја сад не знам који потпуковник и каже сутра ујутру сви са подручја Србије мора да се врате у Србију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Тако је и урађено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Је ли се мења нешто у вашој припадности сада, ЈНА кажете одоше?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Одлазим и ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Одлазите и Ви.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Пиварски остаје ту, зашто остаје и како остаје ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је он тада пре него што се Ви враћате 06., 05. јуна, шта је он од 16. маја до 05. јуна?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. И добро, Ви долазите и онда коме припадате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Он се налази у Дрињачи зато што је послат за Дрињачу он и тридесетак – 35, сад не знам тачно, 35-40 људи који су послати тамо опет из исте те команде из Каракаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како Ви сад сазнајете у чијем сте саставу?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па лепо, он ме звао, ја долазим и ја одлазим са њим тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И опет не знате, опет кажете није под овим официрима?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Како ја да знам, како ја да знам, ја не могу да знам ко њему командује кад ја не присуствујем тим састанцима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не питамо Вас за команду, него формацијски састав. Јесте служили војску?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јесам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јер се зна увек формацијски састав, у том одељењу тог вода те чете тог батаљона те бригаде, је ли то Ви нисте тамо знали?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли сте некад Ваша та група да ли је припадала територијалној одбрани Зворника?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ни то не знате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја знам да сам припадник Извиђачко диверзантске јединице којом командује Пиварски Стојан. Пиварски Стојан добија наређења из команде у Каракају, то је он што ја знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Значи то су Ваша нека сазнања, Ви не знате за цео период у чијем сте ширем саставу сем Пиварског?

Сведок ИВАН КОРАЋ: И у саставу, у саставу ЈНА у почетку, после у саставу војске Републике Српске.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А како знате да сте у саставу ЈНА у почетку кад не знате ко командује, у чијем сте саставу, како знате онда да сте у ЈНА?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па зато што мора да буде ЈНА надлежна.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па то шта мора и не мора то је нешто друго, него питам како Ви знате онда, не знате ко је командант, не знате ништа, не знате у чијем сте саставу, а знате да сте у ЈНА, можда нисте у ЈНА?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па чекајте, јер морам ја да знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Молим?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јел ја то морам да знам?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, ја Вас питам, Ви можете да кажете не знам као што сте рекли.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Мој командир треба да зна, јер он мене.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, ја нисам рекла да Ви то морате да знате, ја Вас питам у чијем сте саставу Ви ако не знате. Објасните ми ово, кажете Ви сте нека група извиђачке акције, објасните ми ове ваше полицијске задатке.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Које?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Спроводите тамо неког пилота, тако смо чули, то је полицијски задатак.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Зашто је то полицијски задатак?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па како није спровођење, неко лице које спроводите негде је ли то ради полиција?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У рату?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Славковић има беле опасаче, је ли тако?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па ти бели опасачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би то радила војна полиција?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, не, али ти бели опасачи не значе аутоматски да је он и војни полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас колегиница каква је то акција да се лице ухапшено негде приводи, ко то ради у војсци, војна полиција или војник?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Госпођо, онај коме се нареди, ради онај коме се нареди. Онај коме се нареди дође официр и каже то радиш, ти то радиш, зато што ти је тако наређено, а тај официр треба да води рачуна о томе да ли је то требало да се уради или не. Нисам ја одговоран да размишљам о томе зашто је мени то наређено, мени је наређено да то и то лице буде спроведено на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што ви поступате по наређењу тог Марка Павловића у штабу кад сте ви тад војска Републике Српске, кажете, кад се враћате, што Ви по његовом наређењу поступате, водите људе, човека, ухапшеног човека у Краљево?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Зато што је наређено, вероватно је тако наређено њему, откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па томе ко је одлучио да тај човек треба да се спроведе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама рекао да ћете ићи?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па не знам, не знам, стварно не знам. Ја Вама упорно говорим ја сам седео скоро сат времена испред канцеларије, да ли је мене Пиварски послао тамо ја заиста не могу да се сетим, да ли је мени рекао Пиварски иди тамо иди у територијалну одбрану треба да урадиш нешто, заиста не могу да се сетим јер је толико времена прошло и не могу да се сетим ко је мени уопште рекао да ја идем тамо. Углавном мени је речено да ја одем тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас и питамо, рекли сте кад се враћам у јуну ја сам војска Републике Српске, а онда кажете одлазим у Дрињачу, враћам се и онда ми даје задатак у територијалној одбрани човек који не спори исказ сведока који каже да је он вас двојицу одредио да га водите у Краљево, па Вас питамо то, ако сте ви војска Републике Српске како поступате по наређењу територијалне одбране, како?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Одакле ја знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Како ја могу да знам. Мени је само речено иди тамо, ја сам отишо тамо. Тамо ми је наређено овог човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама све могао да нареди, ко је могао да Вас зове, ко је још могао да нареди?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ако ме Пиварски позове и каже ми да идем да се јавим Пери, а тај Пера може да буде обичан војник, и ако ми тај Пера буде реко да треба нешто да урадим ја идем зато што ме Пиварски посло тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јер ме мој претпостављени посло да извршим одређени задатак.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Још једно питање, с тим што на ова питања нисте дужни да одговарате ако би себе или неког свог ближњег изложили кривичном гоњењу. За овај Техничко-школски центар реците ми јесте Ви имали нека сазнања да је тамо неки, неки људи одведени, да су страдали, да су Муслимани? Ради се о великом броју људи па с обзиром да сте на тим просторима боравили.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Већ сам рекао, могуће да сам ја чуо у то време, могуће да сам чуо касније, углавном колко се мени чини да сам ја чуо причу да је било неке побуне, да су ту били затворени неки људи, да је неки стражар био убијен чак, да је ту дошло до неке пуцњаве, то је оно колко се ја сећам неке приче.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, то смо чули на почетку, него ме интересује да ли сте дошли до сазнања, чули негде да је 700 људи убијено?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, 700 људи не. То док није почело ово са овим суђењима не, ни то 700 људи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, немам питање, имам једну примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније ја Вас ништа не чујем.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Онда вичем, онда кажете немојте викати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја не могу или тихо или прегласно и онда. Имам примедбу, она се тиче начина постављања питања која су опет сугестивна, наводи итд. Ми смо видели да очигледно ово веће има један заузет став о томе да је за све што се десило у Зворнику одговоран мој клијент. Кад год се спомене команда ТО-а, дозволите да ја ставим своју примедбу, а Ви је не морате тумачити, ја знам како ћу. Па тако иду питања, Ви сте сад и члан већа је овде ако се спомене војска Републике Српске онда је то не знам шта, онда опет враћамо, па сте поставили питање «Па како то», наводите га на закључак, то Ви треба у пресуди да закључујете како то, можда баш то управо доказује да команда ТО-а није имала ниједног војника под собом итд. Човек је лепо рекао да је добијају задатке у Каракају, да је носио униформу и то су факат, две хиљаде људи ће вам то доказати. Од тога се не може ни побећи нити ја видим да има потребе да се бежи и не видим зашто би веће ишло у овоме правцу у коме иде. Тужилаштво је определило одговорност мог брањеника претпостављам у

том правцу. Ви ћете то видети али ако се спомене војска Републике Српске онда је то не знам какво зло. То смо видели сада и код Пиварског па где је ишао, па рекао је ишо је вамо, па рекао ићи ћу у Београд, па ишо вамо, свугде је он ишао и зна се ко је команда и каже се зашто је отишао и каже да је добио наредбу од потпуковника ЈНА која је била стационирана у «Стандарду» и од тога се не може јер то су хиљаде података, фактографија, чињеница од суда овога Међународног у Сарајеву који располаже од архиве војске Републике Српске, од архиве у Хагу, то су ноторне чињенице и ми сада ту расправљамо уместо да смо узели, покушали да се потрудимо председнице већа праву ствар сте. Ја бих волио да сте Ви водили истрагу, верујте, у овом предмету јер ми смо због тога ишли напред, волио бих да сте Ви водили истрагу и мислим да би она била много, много сериознија у неким стварима. Нажалост, јесмо принуђени то су и браниоци истакли да ћемо ми сада у овом процесу имамо некакву истрагу, па идемо и у ту ширину, идемо наравно и оштећени су које интересују жртве и судбине итд. Нажалост, не можемо побећи од ове ствари, зато апелујем да дођемо до података о ратном дневнику, прво да ли је постојала икаква зворничка, зворнички одред, када је формирана војска Републике и то стално имамо, ја Вас то молим ја не желим да увек реагујем, увек спомињемо некакав вакум претпостављени, то нико, нити формирање тако, не може се формирати војска, војска је тамо ако је добила наредбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, где одосте, где одосте са примедбом на питања.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Али ја Вам кажем у погледу примедбе и у погледу сугестије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ама човек уопште не каже да је имао било какав задатак из ових исељавања и затварања, нити зна.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па то Вам говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према томе, па ја Вам то говорим.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, али Вам говорим да то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад прочитате транскрипт видећете.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви сваки пут причате, ми смо прибавили све што имамо и дневник, је ли читате Ви списе, ја не знам?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим? Ма нисте прибавили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта? Које имате Ви, све предлоге смо.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви сте добили наводне копије, Вама су селективно послали доказаћу Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта хоћете од мене, не разумем шта Ви предлагете?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па доказаће Вам браниоци, али нисте се потрудили то је истрага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сад, је ли сад предлагете, стављате примедбе, постављате питања, ја уопште не знам.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па предлагем, па питајте, саслушајте ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, да ли сам ја Вама данас нешто сугерисала?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Нисте.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Видите ко је био војни безбедњак војске Републике Српске тада у том моменту, сазнаћете то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас да завршимо са сведоком Кораћем. Шта сам ја Вама данас сугерисала?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Рећи ћу ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете рећи.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па нећете питати сад сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, питам човека, ниједном није имао никакву.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Примедбу. Ево Вам сугестије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отишли сте сад са предлозима.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Питали сте под чијом је формацијом, члан већа га је питао, ово Вам је последње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нормално.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И он је рекао «био сам у ЈНА».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је ту сугерисано?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: «У ЈНА, био сам после тога у војсци Републике Српске», после тога каква више питања има. Он каже ја сам био ту и ту, члан већа каже «па добро, али онда значи могли сте бити и у ТО».

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Није тачно, немојте, транскрипт постоји.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Него како? Али зашто да га питамо онда ако Вам је експлицитно рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можемо колега. Знате у чему је Ваш проблем колега што Ви искључиво пратите доказе који иду у прилог одбране.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала Богу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако ради и Тужилаштво нажалост, али проблем је наш што ћемо ми и у томе је задатак суда што ћемо ми ценити и једне и друге доказе. Значи ако имамо не знам колико сведока који говоре да постоји ТО у том вакуму ја ћу то питати сведока без обзира на Ваше примедбе, а сад завршите, имате ли питања.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Којем вакуму, вакум то није чињеница, то је оцена стања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нећемо сада оцењивати доказе, колега.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То је већ оцена стања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад испитујемо сведока нећемо чињенично стање доказивати него предочавамо, ако имате примедбу.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Али прибављајте онда ако већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо сад доказне предлоге, имате стално могућност, нећете сваког пута стављати неке имагинарне доказне предлоге.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Имагинарне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, све смо то прибавили о чему сад причате.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Селективно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам, јесам ли ја селективно тражила или су ми доставили селективно?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па тражите им поново, нећу ја, Ви доносите одлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви кад предложите поново ја ћу одлучити, а нећу сада на сваки Ваш миг одговарати. Изволите колега Шалићу. Ви нисте ни хтели, изволите питања.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Хтео бих само једну примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Председнице, Ви сте рекли ово цитирам, рекли сте: «Да је формација Пиварског одузимала златни накит, вредности, новац итд.»

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам предочила наводе сведока, добро, да је Пиварски одузимао, да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Дозволите да завршим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: И онда то предавала у општински штаб ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нико и никад овде за ових пет година то није рекао да сам ја наредио да се одузме, направи списак и преда у општину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па коме је он донео?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У општину или у штаб?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Није он донео да преда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вам објасним нешто, суд не цени исказ председника већа као сведока, већ исказе других сведока. Је ли имате још неку примедбу? Моји искази се не цене, знате, да ли сам ја нешто рекла, цени се оно што је рекао сведок неки о томе.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па добро ако се то не цени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не могу ја да ценим свој исказ, нити сам ја тамо била, ја могу да ценим шта је рекао неки сведок, разумете, то ће Вам бранилац објаснити. Хајте даље, имате ли питања за сведока Кораћа?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Немам више, ја само ту примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ето примедба Вам не ваља, ајде седите. Имате ли? Изволите оштећени.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Мени је остало нејасно да ли је сведок био позван на овај састанак који је одржан у Удружењу Срба из Босне и Херцеговине на Теразијама?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Који састанак?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па састанак кад сте у априлу ишли у Зворник.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Није то састанак, то је било позив преко медија да се сви ко хоће да иде да се бори за очување српских интереса на територији Босне да се јави Удружењу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А тај позив је био упућен преко медија?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И Ви сте се тако јавили? Нико Вас лично није позвао?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, нико ме лично није звао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. Да ли сте знали одакле потиче то оружје које сте добили та аутоматска пушка и пиштољ?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Чије то оружје било?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Наша производња али чије не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ко вам је поделио то оружје?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Пиварски Стојан.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Рекли сте у једном тренутку на почетку сведочења данас да је Пиварски био у команди ТО, је ли он био неки члан те команде или како?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Али знате да је припадао тој команди ТО?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам ја уопште да ли је он припадао команди, он јесте ишо, да је ишо у команду али сад да ли је припадао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то рекао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесте судија, видећете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да је ишао у команду.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Знам да је ишао али је рекао и био у команди, да, видећете кроз транскрипт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам то чула «да је припадао», не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви слабо нешто чули.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да је само одлазио то да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам чула.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Е сад шта је он радио тамо ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је ишао некад с њим, а он уђе, каже, а ја не знам шта он прича, то је рекао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Рекли сте касније да је Пиварски добио команде у касарни «Стандард» у Каракају.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А је ли добио команде и у овој команди ТО у Зворнику? Пошто сте рекли да је био и тамо, одлазио је тамо.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па не знам, вероватно јесте, ја сад не могу да знам шта су они њему тамо рекли, да ли је он добио команду, одређену команду да нешто се уради у команди територијалне одбране или добио у касарни ја то заиста не знам где је он добио наређење и од кога је добио наређење ја то не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Када сте присуствовали овој предаји оружја у муслиманским селима у Зворнику, овај камион кажете та два војника и неки официр.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Заставник.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Заставник рекли сте ишли по то оружје, је ли то био војни камион?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, војни камион ЈНА ознака на таблицама војни не могу да се сетим како, класичан овај новији тип војног камиона.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а где је одвожено то оружје коме је предавано?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам, то је довожено до касарне, а где је то даље после ишло ја не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли су тад у том периоду у Зворнику били неки војници који су носили неке траке око чела, црне маске, неке рукавице без прстију, је ли то било можда део неке опреме војничке?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па то је, имало је свега, то није била општа појава, неко носи рукавицу, неко носи траку, неко носи капу, неко носи качкет, шешир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, неке капе са прорезима да се виде само, као маске, јесте тако нешто видели?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, маске?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Рекли сте да су вам у једном тренутку погинули неки припадници јединице, па да ли можете да наведете њихова имена и ситуације где су погинули?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Време је прошло, не могу да се сетим како се зову, ево госпођа председница је прочитала имена двојице, сад има ту још доста људи, али не могу да се сетим имена.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А је ли можете да кажете ко су били стражари значи у овим затворима у «Стандарду» док сте ви били и «Циглани» ко је стражарио испред тих врата?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам, не знам, то је било разних људи, то су углавном били ја мислим локални људи где су били стражари, не знам, стварно не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Припадници локалне територијалне одбране или?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Верујте ми да не знам. Они су у униформама, људи у униформама, сад да ли су они припадници територијалне одбране или су припадници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У зеленим или плавим?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Било је и једних и других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И полиције и војске?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, да. Било је и једних и других тако да не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кажете да су били напади муслиманске војске, не, не, него ове групе наоружаних муслиманских цивила на српска села.

Сведок ИВАН КОРАЋ: То цивили то је пародија зато што је с једне стране они нису војници него су нејач која се брани од лудих Срба, а са друге стране су наоружани, па исти ти нападају на српске положаје.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а да ли можете да кажете која су то села била и у којима сте ви спречили такве акције?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ево рецимо села Дрињача, село Костјерево, где сам ја рањен, онда, не могу да се сетим тих села, има села вазда.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Е па сад ово сте једном сте објашњавали и наводили услове који одређују то да нека јединица потпада, није паравојна формација, него потпада у састав неке војне структуре па нам реците осим услова тих које сте навели да ли то подразумева и да та паравојна јединица поступа по налозима те војне структуре, команде те војне структуре?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не може да буде паравојна ако поступа по наредби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао уопште да је било паравојних.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па јесте, јесте. Није рекао да, нормално нема паравојних, рекао је нема паравојних, не постоје паравојне формације, али је онда рекао ако та јединица добије оружје па добије униформу, па буде распоређена по налогу ја сад само питам да ли то подразумева да и та јединица поступа по значи наређењима те војне структуре?

Сведок ИВАН КОРАЋ: То сам већ објаснио.

Адв.МИЛОМИР ШАЛИЋ: Објаснио је то.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Таква јединица онда не може да буде паравојна јединица ако је то све испоштавано, паравојна јединица ради сама за себе, сама себе финансира, мало ратује против једних, мало против других, мало против трећих.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Тамо оног децембра 2005. поменули сте да сте чули у оно време да је било неких затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте предочавати одбрану, он је правноснажно осуђено лице, он је сада сведок.

НАТАША КАНДИЋ: Тачно.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, ја сам сведок.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте у време тамо 01., 02., у јуну 1992. године чули нешто о Техничком центру, о затворенима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја управо причам, ја заиста не могу, кад сам ја чуо да ли сам чуо, шта сам чуо, свашта се ту чуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо, све смо то питали, да је чуо да су убијени, не зна где.

НАТАША КАНДИЋ: Само још нешто пошто је напоменуо да је ово око ових паравојних формација били сте у Дрињачи јесте срели тамо неке «Симине»?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Шта су они били?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па они, Сима је био ја мислим једно време заједно са Жућом па су се после нешто раздвојили, па је после тога био, не знам, да ли у Шеховићима, тако нешто, па је поново.

НАТАША КАНДИЋ: Па је ли он био нека слободна група или ово кад кажете под контролом у саставу регуларних формација?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па сад зависи, не знам, сад не могу, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, како то сад стоји са оним кад кажете није било паравојни?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Зато што ја да бих могао да коментаришем да ли је он паравојна јединица или не онда би морао да знам да ли је он под нечијом командом, а пошто не знам да ли је он под нечијом командом онда не могу да тврдим да је нити да је паравојна нити да је војна јединица.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Само да видимо нешто овај сведок Славковић да ли ће да сведочи. Седите. Је ли може да дође, па ћемо направити паузу. Добро, онда ћемо направити паузу. Ништа, после паузе довешћете и Кораћа.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 25 минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се након паузе главни претрес **НАСТАВИ** у 12,33 часова и да се у наставку испита у својству сведока **Славковић Драган**.

СВЕДОК СЛАВКОВИЋ ДРАГАН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?
Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Радоје.

Од оца Радоја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте које године?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: 28. маја 1962. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1962. године, у?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: У Краљеву.

У Краљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по професији?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Машински техничар.

Машински техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се налазите у Нишу, је ли тако?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

Налази се на издржавању казне затвора у КП Дом Ниш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са оптуженима?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Добро.

Несродан, није у завади, упозорен на дужност казивања истине и последице давања лажног исказа, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као сведок нисте дужни да одговарате на поједина питања само ако бисте се тиме изложили тешкој срамоти и знатној

материјалној штети или кривичном гоњењу, нећемо Вас заклинавати обзиром да у овом раније истом поступку сте осуђени за кривично дело ратни злочин против цивилног становништва. Ако Вам је лакше седите.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након оне прве оптужнице против оптужених Грујића и Поповића подигнута је и друга оптужница 2008. године у октобру и овим оптуженима се овом другом оптужницом ставља на терет радња извршења кривичног дела ратни злочин, а то је узимање за таоце након принудног раздвајања жена и деце од војно способних мушкараца из петнаестак села у околини Ђулића, Бијелог Потока 01. јуна 1992. године, њихово смештање у Техничко-школски центар у Каракају где су били пет дана и где је према наводима оптужнице велики број њих смртно страдао, угушио се, убијен итд., а потом премештање ових лица 05. јуна према наводима оптужнице по налогу оптужених Грујића и Поповића у Дом културе у Пилици одакле су припадници територијалне одбране "Целат", «Пипа», Бошко из Дома извели и лишили живота најмање 400 преосталих преживелих, на које последице су оптужени пристали јер нису предузели никакве мере у циљу њиховог спречавања. Осим ове оптужнице води се поступак и по првој прецизираној оптужници, а то су догађаји везани за узимање талаца из села Дивич 27. маја 1992., потом нечовечно поступање према тим лицима, а затим њихово одвођење у Дом културе у Челопеку где је такође имају радњу нечовечног поступања према оптужници, потом почетком јула пребацивање у сабирни логор у Батковић на размену, затим принудно премештање цивила из села Козлук и Скочић 26. јуна 1992. године, а потом оптуженом Поповић Бранку алиас Марку Павловићу ставља се на терет и још неколико радњи самостално, а наиме то су злочини према цивилима на Пољопривредном добру «Економија» од 05. до 12. маја, значи наређивање да припадници територијалне одбране лишавају слободе Муслимане, противзаконито затварају у просторију за клање стоке, нечовечно поступање, испитивање оштећених, потом последице као што су смртно страдање два лица, једног лица родом из Јање и другог лица Даутовић Несиба у смислу неспречавања да дође до ових последица. Затим злочин према деветорици Муслимана и Буљубашић Абдулаху званом «Бубица» на Црном Врху како овде стоји противправним радњама битно допринео да дође до смрти десет цивилних лица изведених са «Економије» односно Суда за прекршаје, затим непредузимање мера заштите талаца у Дому културе у Челопеку где је према наводима оптужнице најмање 27 смртно страдалих талаца у периоду од 28. маја до почетка јула 1992. године и злочин према оштећених Стојкић Споменки мештанки села Челопек која је према наводима оптужнице лишена. Је ли Ви мене слушате?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Окренуо сам се да погледам, слушам Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Лишена права на правично и непристрасно суђење, па да нам Ви испричате шта је Вама познато односно да ли Вам је уопште познато нешто о евентуалној улози оптужених у овим догађајима, а пре свега да нам испричате да ли сте Ви били у Зворнику, сада као сведок, значи да нам испричате шта сте тамо радили, како сте војно ангажовани, да ли сте били у некој јединици или ван јединице. Изволите. До кад сте били и кад сте отишли.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја прво да Вам кажем да сам Вама посла писмо да не желим да сведочим. Ја мислим да сте га добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате последице тога, јесте се консултовали с неким правником, адвокатом можда Вашим Ђорђевићем?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Нисте ми Ви рекли никакве последице, дужни сте да ми кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам сад кажем, нећу ја да долазим Вама то да говорим, ја ћу Вам сад рећи.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Реците.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су новчане казне укупно 200.000,00 динара, је ли имате те паре да платите?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате, па онда ћете морати да сведочите.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја не желим да сведочим и на свако Ваше питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ћемо Вас новчано казнити.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Казните ме, како хоћете. Ја новца немам, ја не желим да сведочим. На свако Ваше питање одговорићу «не знам, не сећам се», значи да не дангубите уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нећете да сведочите?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Како ћете Ви мени веровати кад сте ми дали 15 година Ваше исто веће, сад да ја сведочим људима. Исто ми нећете веровати зато не треба да сведочим. Мислим, не осећам се добро и не желим да сведочим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми само поступамо по Законику о кривичном поступку, а Ви значи кажете да не желите?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не желим, не осећам се добро и не желим да сведочим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли не желите или се не осећате добро па ћете кад се будете.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не желим и не осећам се добро. На свако Ваше питање одговорићу «не знам, не сећам се» зато Вам је боље да не дангубите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи нећете ни са ким да се консултујете везано за ову одлуку?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не треба да се консултујем јер немам шта да сведочим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да позвани сведок Славковић Драган изјављује да ОДБИЈА да сведочи.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Сматрам да нисам способан да дајем било какве изјаве, још ћу да додам да нисам способан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сад ово што сте чули да се не осећате добро.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја сам рекао и мало пре ако сте чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли желите да сведочите? Слушајте шта Вам кажем, ако се не осећате добро заказаћемо Вам за следећи пут.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Немате потребе да заказујете и ако се не осећам добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нећете да сведочите. Је ли одбијате да сведочите или се не осећате добро? Јасно ми одговорите господине Славковићу да би могли даље да предузимамо радње према Законику, немојте сад овде да целу судницу.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не желим да сведочим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не желите, добро.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

На основу члана 108 ЗКП-а у вези члана 328 став 3 ЗКП-а КАЖЊАВА СЕ новчаном казном у износу од 40.000,00 (четрдесетхиљада) динара позвани сведок Славковић Драган будући да ОДБИЈА да сведочи и то без законских разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте после ове казне можда спремни да преиспитате своју одлуку, да размислите о томе или ћете да ризикујете да Вас још једном казном казним?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ако се деси у неком случају да се понови суђење можда ћу изнети онда неку другу одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема одбране господине Славковићу, сад сте сведок, Ви сте осуђено лице правноснажно.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја се надам да се. Разумем Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи сада Вас саслушавамо као сведока.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Све ми је јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад сте рекли одбрану, нема одбране.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Значи ја кажем надам се да ће се мој предмет лично, а то је тако рећи заједнички вратити на поновно суђење онда можемо да причамо поново, а иначе овако друго не ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи? Сад Вас питам поново хоћете ли да сведочите? Не можемо ми сваки дан из Ниша да Вас доводимо.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не желим да сведочим, нема потребе да ме доводите. Ја сам Вама и у писму написао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете поново да Вас кажњавам, шта хоћете у ствари Ви?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Зашто поново да ме кажњавате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што нам закон даје ту могућност и зато што и даље без законских разлога нећете да сведочите, врло једноставно, зато то кажем.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Изволите, а Ви. Не желим да сведочим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не желите?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Сматрам себе, можда себе нешто упетљам и зато не желим да сведочим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где да се упетљате, у шта да се упетљате?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Навео сам разлог, не морам да се упетљам али могуће да се упетљам зато не желим ништа да сведочим јер немам потребе да сведочим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Реко сам Вам и зашто, прво зато што сте ми дали 15 година, нисте ми веровали, сад ја њима да сведочим. Значи немам потребе да сведочим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не њима, не сведочите њима.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Свеједно њима или Вама, значи онда ми нисте веровали како ћете ми сада веровати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па видите и другостепени суд интересантно није Вам веровао.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице ако могу да помогнем мало. Стварно је специфично у свакој другој ситуацији али сад смо колега и ја, не би интервенисали, међутим господину је суђено у том предмету било које питање, а он има право да одбије свако питање којим он сматра да би себе угрозио и у том смислу стварно сад можда је поштеније и што он каже «ја не желим да се» јер на свако питање он може да да ако он сматра да себе негде изложи и тако ту и закон каже да би требао прво бити упозорен и они имају један статус тих привилегованих сведока јер није директно у закону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не полаже заклетву.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте, не полаже заклетву већ ту каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свако лице је дужно да сведочи.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Видите на истом смо трагу, а није га ни дефинисао закон као привилегованог у смислу да може да одбије. Може да одбија сва питања, а ту би онда губили време, Ви га питате то, он каже одбијам питање. Мислим да имамо тај један проблем, а факат има пуно тих догађаја где он човек не жели, а поготово ако иде с неким ванредним правним средством, ванредним правним леком или не знам с чим са својим адвокатом да то. О том страх ме, значи нажалост закон није дефинисао положај сведока који се нашао у истом предмету потом у улози био окривљени па, и каже не мора да се закуне, значи већ му ту даје један привилегован положај као малолетнику или као. Ја тако видим. Мени би ишло у прилог и мојој одбрани да он сведочи али нажалост из неких процесних што кажу.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Је ли могу ја да додам нешто кратко само?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта хоћете?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја мислим да сте Ви мене казнили и преказнили и ја мислим немате потребе никако новчано да ме казните, ја могу на свако Ваше питање да одговорим «не знам, не сећам се» јер је прошло 18 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте мало пре рекли.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не знам шта сам доручково, а не шта је било пре 18 година. Значи немате потребе уопште да ме кажњавате. Ви сад, Ви сте суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ништа не радим из потребе него по закону, лепо.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ви доносите одлуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок мора да се одазове и да.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја сам одазван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер сте приведени. Сведок мора да сведочи, уколико без законског разлога не сведочи кажњава се и ту ништа нема спорно.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добро, ја и по закону могу да кажем не сећам се, не сећам се, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац можда има неко тумачење ЗКП-а.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја мислим имам тумачење да суд руководи поступком и нико не може да брани сведока од суда и да ту уопште нема места некој дискусији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Суд мора да донесе и друго решење и да тиме елиминише евентуално да каже после другостепени суд да то није урадио, а јасно је да оптужени на издржавању казне неће платити казну ту коју је осуђен, тако да то нема посебног значаја.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја немам одакле да платим, не нећу, немам одакле да платим и сматрам да нема потребе да ме кажњава суд зато што је прошао велики период и могу на свако питање, боље да скратим да не дангубе, не сећам се, не знам. Значи да не дангубе да испитују цабе, боље да завршите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево видећемо. Оставићемо ту одлуку за неки други пут.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Коректније је да Вам кажем поштено него да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда Вас казнимо касније кад Вас поново позовемо па опет одбијете. Још имамо то право и могућност, ето.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја бих Вас молио да ме не зовете, ето ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па већ те Ваше молбе.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да ме не зовете, да не малтретирате ни мене, ни стражу, ни државни буџет да трошите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда се предомислите.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не верујем да ћу се предомислити ако буде други поступак ја се надам да ће да буде, а можда не буде, имам право да се надам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можда други судија у неком новом поступку.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: У овом истом ја се надам да ће да се врати на поновно суђење и мој поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Данашњи главни претрес се ОДЛАЖЕ, а наставак заказује за

14.04.2010. године с почетком у 09,30 часова.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: До виђења. Ја се извињавам и пријатно.

Довршено.

Записничар

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

БРЗ 0170